

REVITALIZACE HOSPODÁŘSKÉHO DVORA V MILEŠOVĚ HANA VELČOVSKÁ

DIPLOMNÍ PROJEKT / ATELIÉR GIRSA / FA ČVUT / LS 2018

OBSAH

ZADÁNÍ DP	4
PROHLÁŠENÍ AUTORA.....	6
ÚVOD.....	7
ANALÝZY.....	9
MILEŠOV.....	10
ŠIRŠÍ VZTAHY.....	12
OBČANSKÁ VYBAVENOST.....	13
SWOT.....	14
POŘÁDANÉ AKCE.....	15
KRAJINA.....	17
NÁBOŽENSTVÍ.....	21
PAMÁTKY.....	25
DROBNÉ PAMÁTKY.....	26
ZÁMEK A SÍDLO.....	28
KOSTEL A ZVONICE.....	30
CASINO.....	31
PIVOVAR.....	32
HISTORIE OBCE.....	35
HOSPODÁŘSKÝ DVŮR.....	43
HISTORIE.....	44
ARCHITEKTONICKÝ POPIS.....	48
SHP, DOKUMENTACE.....	53
REFERENČNÍ STAVBY.....	69
NÁVRH.....	75
PRŮVODNÍ ZPRÁVA.....	80
PŮDORYS 1.NP.....	82
PŮDORYS 2.NP.....	84
PŮDORYS 3.NP.....	85
POHLEDY.....	86
KAVÁRNA.....	90
DETAILY.....	92
VIZUALIZACE.....	94

Děkuji vedoucímu mé diplomové práce prof. Ing. arch. akad. arch. Václavu Girsovi a konzultantům za jejich čas, vstřícnost, trpělivost a cenné rady. Děkuji své rodině a přátelům za podporu po celou dobu mého studia.

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Bc. Hana Velčovská

datum narození: 28. 7. 1993

akademický rok / semestr: 2017/2018 LS

obor: Architektura a urbanismus

ústav: 15114 Ústav památkové péče

vedoucí diplomové práce: prof. Ing. arch. akad. arch. Václav Girsá

téma diplomové práce: Revitalizace hospodářského dvora v Milešově

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

Milešov je částí obce Velemin, nacházející se v chráněné krajinné oblasti České středohoří. Vesnice leží na jižním úpatí hory Milešovky, asi 2 km na západ od Velemina. Oblast je jedinečná svou kombinací bohaté historie s velkou rozmanitostí okolní přírody.

V Milešově se nachází množství zachovaných historických objektů a staveb. Na skalnatém výběžku stojí renesanční zámek, dnes využívaný jako domov důchodců a k němu přiléhá zámecká zahrada s barokním letohrádkem. Pod zámkem se nachází areál bývalého hospodářského dvora a pozůstatky z areálu pivovaru. V současné době obec nemá téměř žádnou občanskou vybavenost nebo zázemí pro život občanské komunity a průměrný věk obyvatel je 54 let. Historické objekty chátrají a většina z nich není využívána.

Cílem tohoto projektu je revitalizace bývalého hospodářského dvora a jeho naplnění funkcí, která přispěje k životu obce. Při práci bude kladen důraz na šetrný přístup k zachovalým částem historických objektů, včetně jednotlivých zachovalých prvků a citlivou úpravu prostředí, v němž se nacházejí.

2/ zadání a konkrétně specifikovaný stavební program

Návrh bude zahrnovat nové využití budov hospodářského areálu a plochy dvora. Bude navržena přestavba a úprava stávajících objektů s ohledem na jejich stavební historii. Stávající objekty doplní novostavba, která dotvoří areál s ohledem na kontext hospodářského dvora a obce Milešov (soudobý, ale architektonicky kontextuální koncept). Bude brán zřetel na již zpracovaný stavebně historický průzkum a rešerše zpracované v rámci diplomního semináře.

Vzhledem k významné poloze areálu v obci se nabízí vytvoření nového centra občanské vybavenosti. Areál bude využit jako multifunkční celek, který by zhodnotil turisticky atraktivní lokalitu v srdci Českého Středohoří. Součástí bude ubytovací zařízení se stravováním a společenské prostory pro kulturní akce.

Stavební program:

- Dočasné ubytování
- Kulturní, multifunkční sál
- Stravovací zařízení se zázemím
- Hospodářská část
- Kavárna

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

Výkres širších urbanistických vztahů (1:1 000 – 1:10 000), urbanistická koncepce, návrhová situace (1:250 – 1:500), půdorysy, řezy, pohledy (1:50 – 1:250), půdorysy s vyznačením stavebních úprav, vybraný architektonický detail (1:10 – 1:50). Diplomová práce bude obsahovat vizualizace (exteriéru a interiéru, cca 6 záběrů), průvodní zprávu v obvyklém členění a rozsahu (zadání, širší vztahy, stavební program, kapacity a provozy, architektonické a konstrukční řešení).

4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

Fyzický model (1:100 – 1:500)

Veškeré části diplomního projektu budou odevzdány dle dané vyhlášky, tj. portfolio ve formátu A4 dva výtisky, CD s projektem, prohlášení diplomanta, zadání, plachty ve formátu A1 na výstavu diplomových prací.

Datum a podpis studenta

27.2.2018 *Velčovská*

Datum a podpis vedoucího DP

27.2.18 *[signature]*

Datum a podpis děkana FA ČVUT

24.2.2018 *[signature]*

registrováno studijním oddělením dne

27.2.2018 *[signature]*

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE		
FAKULTA ARCHITEKTURY		
AUTOR, DIPLOMANT: Bc. Hana Velčovská AR 2017/2018, LS		
NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE: (ČJ) REVITALIZACE HOSPODÁŘSKÉHO DVORA V MILEŠOVĚ (AJ) REVITALIZATION OF A FARMSTEAD IN MILEŠOV JAZYK PRÁCE: ČEŠTINA		
Vedoucí práce:	Prof. Ing. arch. akad. arch. Václav Girsá	Ústav: 15114 Ústav památkové péče
Oponent práce:	Ing. arch. Karel Kuča	
Klíčová slova (česká):	Hospodářský dvůr, Milešov, revitalizace, památková péče	
Anotace (česká):	Předmětem diplomové práce je revitalizace hospodářského areálu v Milešově. Návrh se snaží citlivým způsobem oživit, doplnit a částečně rekonstruovat komplex hospodářských budov a jeho nádvoří.	
Anotace (anglická):	The main subject of the diploma thesis is a revitalization of the farm buildings in Milešov. The project is trying to restore, complete and partially rebuild the complex of farm buildings with a sensitive approach.	

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne

podpis autora-diplomanta

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolia a CD.

ÚVOD

Milešov je částí obce Velemín, nacházející se v chráněné krajinné oblasti České středohoří. Vesnice leží na jižním úpatí hory Milešovky, asi 2 km na západ od Velemína. Oblast je jedinečná svou kombinací bohaté historie s velkou rozmanitostí okolní přírody.

V Milešově se nachází množství zachovaných historických objektů a staveb. Na skalnatém výběžku stojí renesanční zámek, dnes využívaný jako domov důchodců a k němu přiléhá zámecká zahrada s barokním letohrádkem. Pod zámkem se nachází areál bývalého hospodářského dvora a pozůstatky z areálu pivovaru. Dále je ve vesnici raně barokní kostel a v okolí několik soch. V současné době obec nemá téměř žádnou občanskou vybavenost nebo zázemí pro život občanské komunity a průměrný věk obyvatel je 54 let. Historické objekty chátrají a většina z nich není využívána.

Cílem tohoto projektu je revitalizace bývalého hospodářského dvora a jeho naplnění funkcí, která přispěje k životu obce. Místo má velký potenciál pro turismus a rekreaci. Byla proto zvolena funkce dočasného ubytování se stravovacím zařízením, včetně multifunkčních protor, které podpoří rozvoj obce. Při práci je kladen důraz na šetrný přístup k zachovalým částem historických objektů, včetně jednotlivých zachovalých prvků a citlivou úpravu prostředí, v němž se nacházejí.

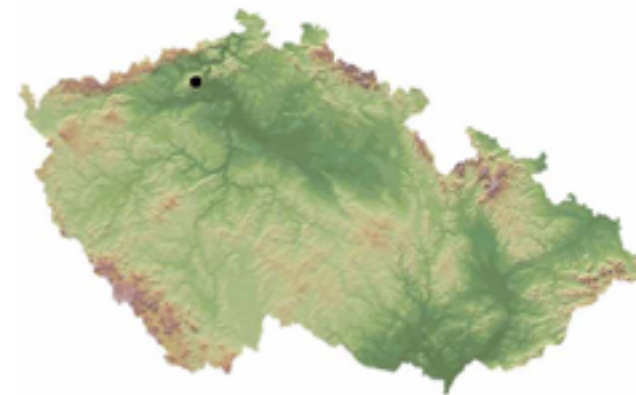
ANALÝZY

MILEŠOV

Milešov leží ve zvlněném terénu západní části Českého Středohoří. Vesnice se nachází na dně kotliny, na soutoku dvou vodotečí- Milešovského potoka a jeho přítoku, Pálečského potoka. Kotlina je ze všech stran lemována velmi strmými vulkanickými vrchy. Jednoznačnými dominantami jsou Milešovka (836,6m), Šibeník (486,6m), Milešovský Kloc (674,4m), Lhota (570,5m) a Ostrý (552,6m) se zbytky stejnojmenného hradu.

Z jižního svahu Šibeníku vybíhá nad kotlinu čedičová skála, která se stala staveništem milešovského hradu, později zámku. Jedná se o výrazný morfologický prvek.

- 1 Půdorysným jádrem městečka je pravidelně vyměřené, mírně svažité náměstí protáhle obdélníkového tvaru. Náměstí je příčně přetato hlavní komunikací.

- 2 Západně od náměstí se tyčí čedičová skála se zámek, doplněným parkem a provozními objekty.

- 4 Západně od dvora, na úpatí hradní skály, býval situovaný areál dnes zaniklého pivovaru.

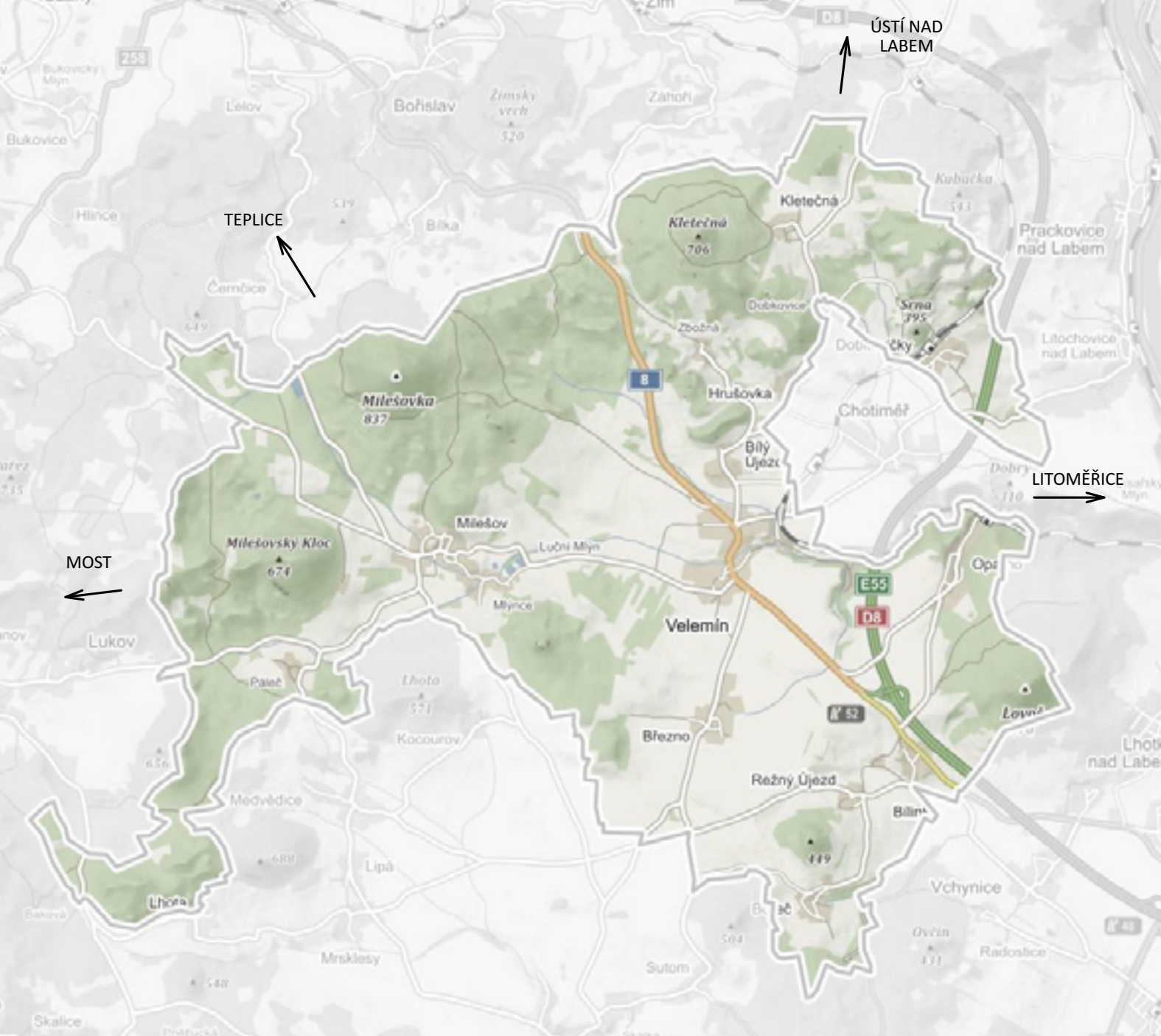

- 3 Přímo pod zámek je situován vrchnostenský hospodářský dvůr čp. 74, jehož východní křídlo (stodoly se sýpkou) tvoří současně polovinu západní strany náměstí.

- 5 Protipólem zámku byl kostel, situovaný na osamělém návrší jihovýchodně od městečka.

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

ČÁSTI OBCE:	Milešov	Hrušovka	KATASTRÁLNÍ VÝMĚRA:	4029 ha
	Březno	Kletečná		
	Oparno	Zbožná		
	Bílý Újezd	Režný Újezd		
	Boreč	Dobkovičky		
	Bílinka	Páleč	PRŮMĚRNÝ VĚK:	37
			POČET OBYVATEL:	1 565 (k 1.2.2018) z toho 951 v produktivním věku

ŠIRŠÍ VZTAHY

Jedná se o malou obec s téměř žádnou občanskou vybaveností. Za větší občanskou vybaveností je nutnost dojet do okolních měst. Funguje zde také pravidelná autobusová linka, která zastavuje na náměstí vedle hospodářského dvora.

NEJBLIŽŠÍ MĚSTA:	Teplice: vzdálenost 19,1 km (21 minut autem)
	Ústí nad Labem: vzdálenost 25,1 km (25 minut autem)
	Litoměřice: vzdálenost 19,7 km (18 minut autem)
	Most: vzdálenost 28,6 km (28 minut autem)

OBČANSKÁ VYBAVENOST

VYBAVENOST - VELEMÍN:	ZŠ a MŠ	čerpací stanice
	obecní úřad	potraviny
	pošta	motorest
	knihovna	kostel
	sběrný dvůr	hřbitov
SPOLKY, SDRUŽENÍ, KROUŽKY:	Sportovní klub Velemin	
	Český svaz včelařů, z.s., základní organizace Velemin	
	Myslivecký spolek Velemin- Boreč	
	Kroužek “šikovné ručičky” na Bílince	
	Březno (nejen) pro děti	
	Myslivecká společnost Kletečná, z.s.	
	Myslivecké sdružení Březno- Ostrý	
	Myslivecký spolek Tetřívek Milešov	

DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ

		2012	2013	2014	2015	2016
Počet obyvatel celkem		1 580	1 564	1 579	1 581	1 571
v tom podle pohlaví	muži	797	786	797	800	795
	ženy	783	778	782	781	776
ve věku (let)	0-14	240	243	252	254	247
	15-64	1 064	1 037	1 026	1 012	993
	65 a více	276	284	301	315	331
Průměrný věk		41,8	41,8	41,8	42,3	42,4

		2012	2013	2014	2015	2016
Sňatky		3	4	5	3	5
Rozvody		2	2	2	5	4
Potraty		3	4	5	7	5

		2012	2013	2014	2015	2016
Živě narození		16	18	15	9	10
Zemřelí		17	20	10	20	23
Přistěhovalí		67	38	36	51	45
Vystěhovalí		39	52	26	38	42
Přírůstek (úbytek)	přirozený	-1	-2	5	-11	-13
	stěhováním	28	-14	10	13	3
	celkový	27	-16	15	2	-10

ANALÝZA SWOT

CHKO České Středohoří - atraktivní místo pro rekreaci a turistiku - dobrá kvalita ovzduší - zachovalá příroda Dobrá dostupnost větších měst - autem cca 20 minut - autobusová veřejná doprava Přítomnost potoka, rybníků - krajina se nepřehřívá v teplých měsících - příjemné klima	S	W
Rozvoj turistického ruchu v oblasti - posílení centra obce - znovuoobjevení obce- impuls k rozvoji občanské vybavenosti - příliv financí Práce z domova - zvýšení rezidenčního potenciálu obce- zvýšení zájmu obyvatel o obec	O	T
Nedostatečná občanská vybavenost - chybí obchod, škola, ubytování Málo pracovních příležitostí - nutnost dojíždění za prací Vysoký věkový průměr obyvatel Stárnutí populace - postupné vyvylidňování obce Přitažlivost větších měst v okolí - lepší pracovní podmínky, větší občanská vybavenost		

POŘÁDANÉ AKCE

HISTORICKÁ SLAVNOST (KAPLÍŘSKÉ SLAVNOSTI)

DĚTSKÝ DEN
- fotbalové hřiště

VÝLOV RYBNÍKA

ADVENTNÍ KONCERT A MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA
- zámecká kaple v Milešově

KRAJINA

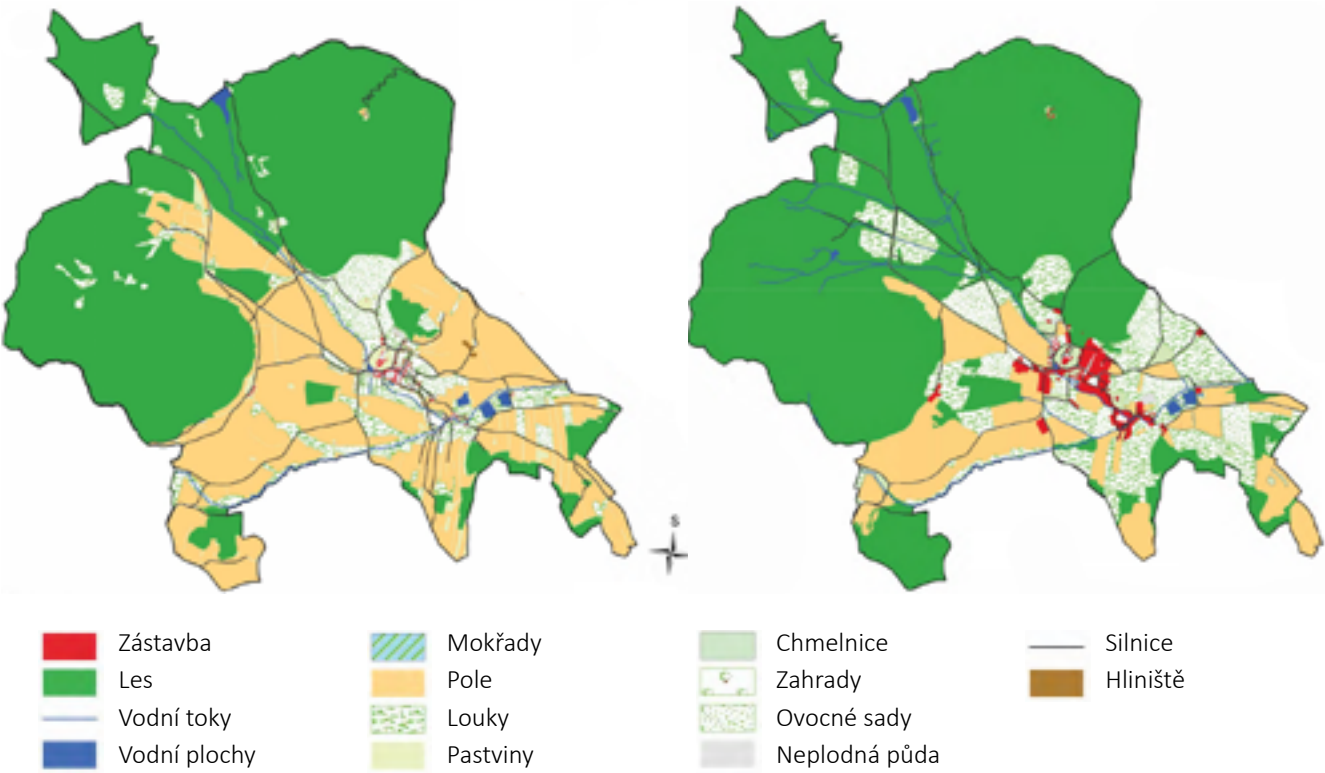
KRAJINA

Krajina Milešovska se rozkládá při jižním okraji Českého středohoří, které v historickém kontextu představuje vnitřní periferii české kotliny. Intenzivní lidská činnost sem pronikla až později ve středověku, kdy v drobných kotlinách byla založena sídla, jako jsou Milešov, Lukov, Černčice či Bílka.

Milešovsko vymezuje severní vrchol Milešovky, na západě Milešovský Kloc, na jihu vrcholky Lhota a Ostrý. Směrem na východ se otevírá kotlina, kterou protéká Milešovský potok. Směrem k obci Velemín se napojuje na historickou komunikaci protínající Středohoří v severozápadním směru a spojující střední Čechy s předhůřím Krušných hor a dále pak Saskem. Milešovsko je z historicko-kulturního hlediska vázáno na Litoměřicko a tvoří tak hranici tohoto regionu, která oddělovala krajinu lesů od krajiny polí. Velmi pestrá geologická skladba prvohorního krystalinika vystupujícího v oblasti Porty Bohemiky, druhohorních pískovců a vápenců a třetihorních vyvřelin, tvary povrchu, klimatické podmínky či biota, jež nemají s jinými místy v České republice a v podstatě ani v Evropě žádné srovnání, určovaly možné využití krajiny a jejích zdrojů člověkem.

V raném novověku lze využít řadu písemných i obrazových pramenů a mapových děl. Díky nim lze vytvořit představu krajiny protkané sítí kamenitých cest lemovaných alejemi stromů a drobnými sakrálními památkami, která zahrnovala spíše středně úrodná pole, sady, lesy a podél Milešovského potoka a třech rybníků s oceňovanou kvalitní vodou také louky. V závěru 17. století se k dominantám raně barokního zámku a zříceniny hradu Ostrého připojuje kostel sv. Antonína Paduánského vystavěný na drobném návrší mezi poddanským městečkem Milešov a osadou Mlýnce.

Na konci 18. a později v 19. století přichází změna v chápání krajiny Milešovska a stává se předmětem zájmu nastupujícího romantismu. V roce 1835 si Karel Hynek Mácha zapsal: V dálce k půlnoci Milešov a Košťál. Snad odlehlost, snad vyvýšenost jejich na růžovém nebi jest, co touhu moji budí při spatření jich. Takové představy o přírodě povzbuzovaly i rozvoj turismu a v roce 1850 byla na Milešovce vybudována kamenná rozhledna. Možnost sledovat krajinu nám poskytují i císařské otisky stabilního katastru. Ze srovnání plyne, že současná krajina je více zalesněná a stejně tak přibyla i zástavba. Se změnou ve způsobu hospodaření ve 20. století došlo k výrazné redukci orné půdy o více jak polovinu, zmizely chmelnice a sady Českého středohoří byly soustředěny do velkých ploch. Přestože krajina prošla ve druhé polovině 20. století značnou proměnou, hlavní krajinné prvky, jež určují její osobitý charakter, zůstávají stále patrné.

Krajina Milešova z Ostrého, 30.léta 20.stol., Oblastní muzeum v Litoměřicích, sbírka fotografií, inv. č. 16041/13

Krajina Milešova- z Ostrého, foto Martin Frouz 2014

NÁBOŽENSTVÍ

NÁBOŽENSTVÍ - HISTORIE

O náboženských poměrech a duchovní správě máme pro středověké období velmi málo dochovaných pramenů. Relevantní je se zabývat okolnostmi až od 14. století. V Milešově se ve středověku samostatná farnost nenacházela. K bohoslužbám, křtům, sňatkům i dalším svátostem se muselo docházet. V úvahu přicházejí farní kostely v Medvědicích či ve Velemíně. Příkladně je spíše k medvědickému kostelu, který si i v době husitských válek zachoval katolický charakter duchovní správy.

Pro období první poloviny 16. století se v souvislosti s příchodem luterského vyznání a konfesijního rozdrobení duchovní správy předpokládá méně hustá farní síť. Přesto lze předpokládat, že si kostel sv. Kateřiny v Medvědicích nadále udržel vlastního kněze. Tezi podporuje tamní stále obývané vrchnostenské sídlo a význam tamního kostela jako rodové nekropole sulevické větve kaplířovského rodu. Kolem poloviny 16. století se takřka všichni Kaplířové ze Sulevic přiklonili k luteránské konfesi, tudíž pravděpodobně i většina obyvatel kraje.

Třicetiletá válka nepřinesla jen zkázu, ale také rekatolizaci. Neproběhla zde žádná větší bitva, ale krajina a její sídelní struktura byla výrazným způsobem devastována. Po skončení války z původních 17 usedlostí byly obydleny pouhé čtyři. Milešov tehdy spadl již pod katolickou farnost v Třebenicích.

Významným okamžikem pro Milešov bylo založení kostela sv. Antonína Paduánského v roce 1669 Kašparem Zdeňkem Kaplířem ze Sulevic a následný vznik samostatné farnosti v roce 1680. Za zvýšenou pozornost stojí její rozsah. Přesně se kryla s velikostí milešovského panství a čítala pouhých 5 vsí- Milešov, Medvědice, Kocourov, Páleč a Mlýnce. Vznik takto malé farnosti a svěření administrátorství do rukou dominikánům nebylo v tomto období vůbec obvyklé. Rovněž nelze opominout, že při stavbě milešovského zámku Kaplíř počítal i se zámeckou kaplí, která byla zasvěcena Andělu Strážnému.

V 18. století, v době Hrzánů z Harasova se farnost velmi rychle rozvíjela. Důkazem niterného katolického smýšlení lidí může být pořádání poutí a náboženských slavností, populárních v období baroka, nebo vznik růžencového bratrstva. V rámci farnosti vznikla také řada drobných sakrálních staveb, jež můžeme dodnes spatřit v krajině. Významné změny do chodu farnosti přinesly josefínské reformy, kdy bylo postupně zrušeno růžencové bratrstvo, nebyl dosazován administrátor ale řádný farář, a následně byla přerušena i vazba na dominikánský řád. Náboženský život však nebyl umenšen. Nadále se konaly poutě, či později v 19. století byly zakládány katolické spolky.

Dům čp. 41, sídlo milešovského faráře od konce 17. století do roku 1866, foto: Martin Barus 2014

Kaple sv. Jana Nepomuckého v Modle u Vlastislavi v sutomské farnosti, kam zejména v 18.století směřovaly společné poutě milešovských a sutomských farníků, foto: Martin Barus 2014

Kostel sv. Kateřiny v Medvědicích, který byl pro Milešovské až do roku 1680 farní, foto: Martin Barus 2014

Farní kostel sv. Antonína Paduánského v Milešově od jihovýchodu, foto: Jakub Pátek 2012

Současná podoba druhé farní budovy v Milešově (čp. 143) využívané k tomuto účelu v letech 1886-1948, foto: Martin Barus 2014

PAMÁTKY

DROBNÉ PAMÁTKY

Drobné památky představují odraz náboženského myšlení lidí v období baroka. Nejstarší drobnou památkou byl kamenný sloup sv. Jana Nepomuckého z roku 1705, jehož vznik je důkazem šíření kultu světce předtím, než byl v roce 1729 kanonizován. Tento sloup stál až do svého zániku ve 2. polovině 20. století uprostřed návsi a patřil k nejstarším památkám tohoto typu v Čechách.

Zásluhou Anny Zikmundy Hrzánové z Harasova (†1730) byly po roce 1711 vystavěny čtyři výklenkové kaple s obrazy svatých, zachovány jsou pouze dvě. Kaple sv. Šebestiána stála až do roku 1891 u současné školy, čp. 148, uprostřed křižovatky cest do Mlýnců, Velemína a ke kostelu sv. Antonína. Druhá, v roce 1888 zaniklá kaple sv. Floriána se nacházela před domem čp. 76, dnes hospoda U Mušketýra. Kaple sv. Vojtěcha se nachází u křižovatky cest z Milešova na Páleč a na Kocourov, díky necitelnému zásahu ve 2. polovině 20. století se však malířská výzdoba nedochovala. Další dochovanou kaplí je kaple sv. Jana a Pavla stojící na břehu Milešovského potoka severozápadně od zámku mimo současnou síť cest.

Podstavec sochy sv. Josefa, současný stav, foto: Petr Hrubý 2014

Kaple sv. Jana a Pavla, foto: Petr Hrubý 2012

Sousoší kalvárie, celkový pohled vč. mladší kaple

Socha sv. Jana Křtitele, celk. pohled s kostelem sv. Antonína Paduánského, foto: Petr Hrubý 2012

Sousoší kalvárie, detail, foto: Martin Frouz 2013

V rozmezí let 1740–1760 vybudoval Zikmund Gustav v okolí Milešova celkem osm sochařských památek a jedna boží muka. Nejhodnotnější a zároveň nejstarší památkou z tohoto souboru je sousoší kalvárie, které bylo vztyčeno na vršku nedaleko zámeckého parku u cesty na Milešovku. Sousoší je zhotoveno v tradičním provedení, tj. centrální sochou je ukřižovaný Ježíš Kristus, jehož kříž je podpírán vznášejícími se andílky. U paty kříže klečí plačící sv. Máří Magdaléna, po pravici Spasitele je Panna Marie a po jeho levici stojí sv. Jan Evangelista. Později v roce 1841 vystavěl František Hrzán z Harasova (†1842) nad sousoším otevřenou kapli kvůli její ochraně.

Ve 40. letech 18. století byla postavena socha sv. Archanděla Michaela, jejíž podobu a umístění neznáme. Postupně byly na vyvýšeném sedle mezi horami Lhota a Ostrý vztyčeny sochy sv. Antonína Paduánského, Josefa a sousoší sv. Anny, ochránců a patronů manželství, šťastné rodiny a dětí. Ze sochy sv. Josefa se bohužel dochoval pouze podstavec. Jedná se o poměrně hodnotná díla, patrně z dílny sochaře Johanna Jungmanna.

Další skupina soch a boží muka vznikla o desetiletí později v 50. letech. Bezpochyby to jsou díla méně zkušeného sochaře. Jedná se o sochy sv. Jana Křtitele na východním okraji osady Mlýnce, sv. Zikmunda (dnes již pouze podstavec) u cesty směrem na Velemín, sv. Prokopa u cesty z Milešova na Lukov. Na samé hranici panství směrem na Kostomlaty pod Milešovkou byla v roce 1760 vystavěna sloupková boží muka k uctění památky Ježíše Krista a jeho matky.

Socha sv. Prokopa, foto: Petr Hrubý 2014

Sousoší sv. Anny, foto: Petr Hrubý 2012

Dnes zaniklý sloup sv. Jana Nepomuckého, asi 60. léta 20. století, NPÚ, generální ředitelství Praha, fotoarchiv

ZÁMEK A SÍDLO

Barokní milešovský zámek je následovníkem milešovského hradu a pozdně renesančního zámku a díky své poloze a historické hodnotě je zároveň i nejvýznamnější památkou obce. V rozsáhlou raně barokní rezidenci jej nechal přestavět Kašpar Zdeněk Kaplíř ze Sulevic. K přestavbě gotického hradu došlo mezi léty 1583-1603. Původní a sešlý gotický hrad byl přebudován v renesanční tzv. starý zámek se dvěma věžemi. Za Bohuslava Kaplíře ze Sulevic byla tato stavba rozšířena k jihovýchodu do nádvoří o druhý chodbový trakt. Kvůli třicetileté válce sídlo utrpělo značné škody a bylo nutné přistoupit k opravám.

Další stavební aktivity jsou připisovány Kašpatu Zdeňku Kaplířovi. Pravděpodobným rokem započetí stavby tzv. nového zámku je rok 1662, přičemž hlavní období výstavby západního křídla spadá do druhé poloviny 60. let. Další stavební fáze probíhala pod vedením architekta Antonia della Porty. Do roku 1682 dotvořil Porta dnešní čtyřkřídlovou dispozici zámku a zcela tak změnil celkovou koncepci rezidenčního areálu. Do smrti Kašpara Zdeňka Kaplíře byla realizována i úprava rozhodující části interiérů. Za zmínku dotýjí raně barokní štukové stropy, malby v zámecké kapli Anděla Strážce.

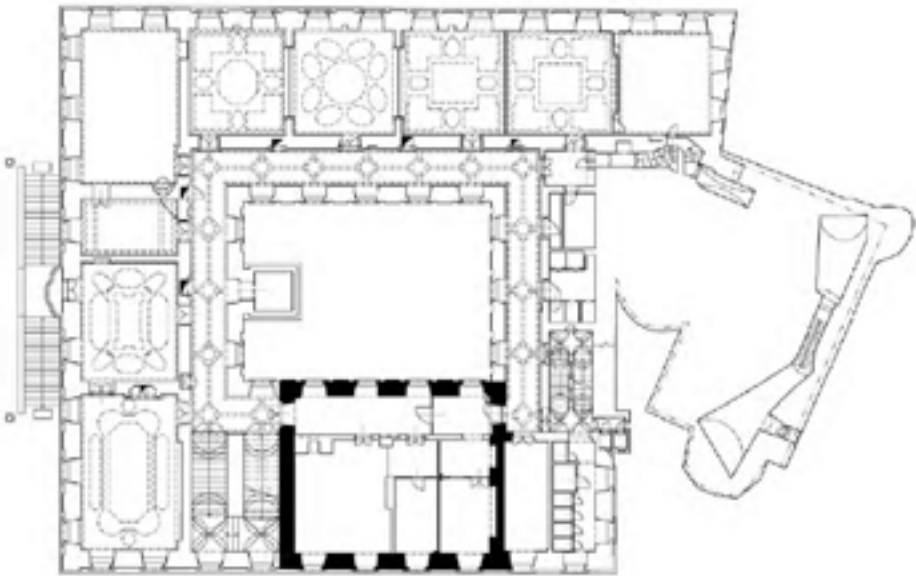
Interiér zámecké kaple Anděla Strážného, foto: Marta Pavlíková 2013

Sloupový vestibul v přízemí hlavního křídla nového zámku je typickým prvkem zámeckých staveb Antonia Porty, foto: Marta Pavlíková 2013

Kaplířův dědic Jan Leopold Hrzán z Harasova (†1711) pokračovali v rozvíjení barokního zámeckého areálu, což dokládají především zahradní úpravy a výstavba casina v zámeckém parku. V roce 1715 byla na místě hospodářského dvora dokončena trojkřídlá jednopatrová stavba vdovského zámku ve stylu dynamizujícího baroka s převýšeným středním pavilónem a konkávně projmutými kouty křídel pro Annu Zikmundu (†1730), vdovu po Janu Leopoldovi.

Mezi léty 1740–1750 pak probíhaly i další úpravy zámku. Interiér kaple byl doplněn novou štukovou výzdobu. Zajímavá je celková ikonografická náplň výzdoby kaple. V kruhových kartuších jsou zde na stropě vyobrazeny polopostavy sv. Augustýna, sv. Jeronýma, sv. Řehoře a sv. Ambrože doplněné o sv. Tomáše Akvinského. Na stěnách se pak nachází pětice světců, z nichž je možné identifikovat sv. Víta, sv. Václava, sv. Ludmilu, sv. Zikmunda a sv. Jana Nepomuckého. Další využívání zámeckých budov dokreslují drobné rokové a klasicistní úpravy v interiérech zámku, přestavba sala terreny v roce 1772, krby z 80. let a hudební salónek s rokokovou štukovou výzdobou z 90. let 18. století.

Půdorys prvního patra nového zámku a suterénu starého zámku s vyznačením zaniklého dvoupodlažního hlavního sálu, zpracoval: Kamil Podroužek 2013

Starý a nový milešovský zámek od jihovýchodu, foto: Martin Frouz 2014

Hlavní průčelí nového zámku od severovýchodu, foto: Kamil Podroužek 2012

KOSTEL

Barokní kostel sv. Antonína Paduánského je významnou památkou Milešova, která díky svému exponovanému umístění vytváří působivou dominantu obce. Jeho historie, stavební vývoj i umělecké a umělecko-řemeslné vybavení z něj činí jednu z nejvýznamnějších sakrálních památek Lovosicka.

Dějiny současného kostela je možné psát do roku 1669, kdy byl osazen základní kámen milešovského chrámu Páně. Stavbu kostela o 11 let později dokončil patrně Antonio della Porta. Výbraný kostelní patriocion sv. Antonín Paduánský, patřil k oblíbeným světcům Kašpara Zdeňka Kaplíře.

Jedná se o raně barokní bezvěžový jednolodní kostel. Hlavní průčelí kostela se obrací k severu a je pojednáno v kolosálním římsko-iónském stylu. Nad vstupem se nachází druhotně osazený pískovcový erb se znakem Kašpara Zdeňka Kaplíře držený dvěma štítonoši. V nikách jsou umístěny sošky 5 českých zemských patronů- sv. Vojtěcha, Prokopa, Vácalva, Ludmily a Víta. Unikátní je i interiér kostela, kterému dominuje hlavní oltář. Jedná se o rozměrnou portálovou architekturu s dvojicí korintských sloupů provedenou v hnědozlaté polychromii. Mimořádné cenné oltářní plátno od slavného malíře Johanna Heinricha Schönfelda, zachycující vidění sv. Antonína Paduánského, ve kterém se světci zjevila P. Marie s malým Ježíškem, bylo v roce 1996 odcizeno. Součástí kostela je také krypta, budovaná pro Kašpara Zdeňka Kaplíře ze Sulevic. Krypta se pak stala i rodovou nekropolí Hrzánů z Harasova, kteří milešovské panství zdědili.

ZVONICE

Barokní milešovský zámek je následovníkem milešovského hradu a pozdně renesančního zámku a díky své poloze a historické hodnotě je zároveň i nejvýznamnější památkou obce. V rozsáhlou raně barokní rezidenci jej nechal přestavět Kašpar Zdeněk Kaplíř ze Sulevic. K přestavbě gotického hradu došlo mezi léty 1583-1603. Původní a sešlý gotický hrad byl přebudován v renesanční tzv. starý zámek se dvěma věžemi. Za Bohuslava Kaplíře ze Sulevic byla tato stavba rozšířena k jihovýchodu do nádvoří o druhý chodbový trakt. Kvůli třicetileté válce sídlo utrpělo značné škody a bylo nutné přistoupit k opravám.

Další stavební aktivity jsou připisovány Kašpatu Zdeňku Kaplířovi. Pravděpodobným rokem započetí stavby tzv. nového zámku je rok 1662, přičemž hlavní období výstavby západního křídla spadá do druhé poloviny 60. let. Další stavební fáze probíhala pod vedením architekta Antonia della Porty. Do roku 1682 dotvořil Porta dnešní čtyřkřídlou dispozici zámku a zcela tak změnil celkovou koncepci rezidenčního areálu. Do smrti Kašpara Zdeňka Kaplíře byla realizována i úprava rozhodující části interiérů. Za zmínku dotýj raně barokní štukové stropy, malby v zámecké kapli Anděla Strážce.

Socha sv. Vojtěcha na průčelí kostela, kolem 1680, foto: Jakub Pátek

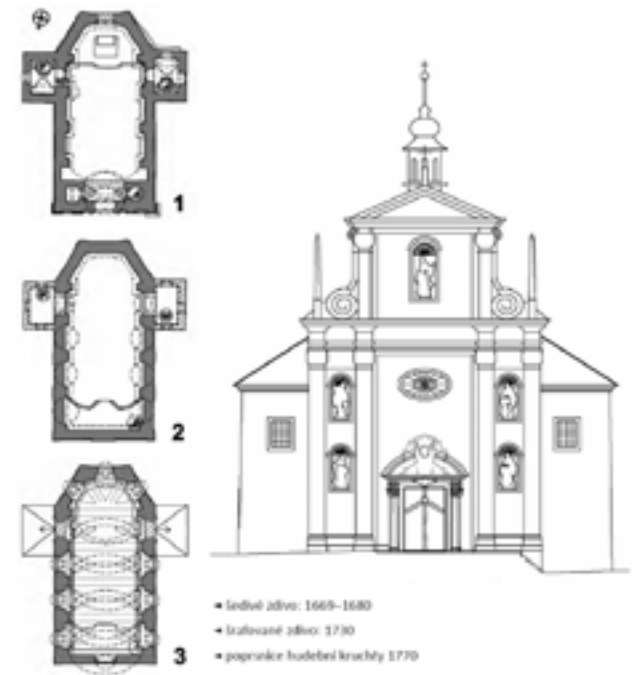
Schodiště vedoucí ke kostelu, foto: Martin Frouz 2014

Hl. oltář z roku 1686, stav před 1991, NPÚ ÚOP v Ústí n. L., fotoarchiv, inv. č. 35193

Petr Starý při procházce po zvonové stolici, z filmu Páni Kluci z roku 1975

Půdorys kostela ve 3 výškových úrovních: Kamil Podroužek 2013
Severní průčelí kostela, zpracovali: David Skalický a kol. 2011

Kostel a zvonice před opravou střechy, foto: Ferdinand Ullrich před 1877

Milešovský kostel od severovýchodu, foto: Antonín Kadlec 2012

CASINO

Zámecký park krajinného typu v Milešově se rozkládá v místě starší zahrady, jejíž založení není zcela vyloučeno již v renesanci. V této době se začínají zahradní prostory otevírat do okolní krajiny s důrazem na jejich zapojení do přirozeného terénu. V tomto duchu tak můžeme ještě na starých mapách z 19. století nalézt v milešovském parku dobře patrnou protáhlou osu, jejíž pomyslný začátek nalézáme před hlavním průčelím zámku a konec před stupňovitými terasami, které dodnes určují základní charakter uměle vytvořeného terénu parku.

První zásah do renesanční úzké zahrady na protáhlé ose lze očekávat ve spojitosti s přestavbou zámku mezi lety 1662–1676. Z tohoto období pocházejí dodnes dochované buky na okraji louky pod pavilonem. Nejvýraznějším zásahem do zahrady se stala výstavba a výzdoba drobné zděné stavby umístěné v závěrové části staré renesanční zahrady na první zvýšené terase. Stavba je tradičně označována jako glorieta či zahradní pavilon, typově však odpovídá italskému casinu. To je určeno půdorysem, kdy je k vyššímu centrálnímu sálu polygonálního tvaru po stranách připojena dvojice drobných, nižších vedlejších sálků. Centrální sál obvykle sloužil k hudebním produkcím během pobytu panstva v zahradě, proto bývá označován také jako sala terrena, postranní sálky se využívaly k odpočinku a konverzaci, k čemuž odkazuje také jejich název retirády. Často byl jeden sálek určen ženské části společnosti a druhý mužské, tomu také obvykle odpovídala výzdoba a výmalba sálků, v Milešově však takovéto rozdělení nenacházíme.

K výstavbě casina došlo v rozmezí let 1701-1708 z popudu Jana Leopolda Hrzána z Harasova. Autor není znám, avšak na základě porovnání podobných staveb lze zjistit, že typově i formálně odpovídá nejbližše casinům podle plánů Marca Antonia Canevalla.

Na konci 30. let bylo casino obohaceno novou malířskou výzdobou. Jejím autorem byl litoměřický malíř Josef František Čech. Hlavním tématem je oslava ctností a hrdinských činů. I když je ikonografický program velmi bohatý, tak umělecké provedení malev je spíše průměrné. Současný stav dochování odpovídá dlouhodobě špatnému stavu objektu.

Putto s kotvou (1739), detail nástropní malby, Interiér střední části casina, část nástropní výmalby
foto: Jakub Pátek 2010

Herkules přebírá od Atlanta nebeskou klenbu (1739)

Pohled na casino z úpatí kopce Šibeník, foto: Táňa Šímková 2011

Interiér střední části casina s relikty nástěnných maleb, stav v roce 1995, NPÚ v Ústí n. L., fotoarchiv, inv. č. 110417

PIVOVAR

První písemná zmínka o pivovaru a sladovně v Milešově pochází z roku 1603, v tomto roce vznikla trhová smlouva obsahující seznam budov a zařízení. V první vývojové fázi, která proběhla v období baroka, byla postavena podlouhlá budova sladovny v jižní části areálu. Na sladovnu ze severu nasedala menší stavba, která sloužila zřejmě jako varna. Nově v této fázi vznikla ještě budova v severovýchodním rohu areálu. Její funkce bohužel není známa, ale lze se domnívat, že se jednalo o starší ledárnu. Jižně od ní stála další menší budova. Mezi těmito dvěma budovami byla brána do areálu pivovaru. Zřejmě až ve druhé vývojové fázi byla k varně přistavěna budova, jejíž funkci lze určit na základě několika dobových pohlednic. Na panoramatu pivovaru pod zámek, vpravo od střechy hvozdu je znatelná střešní nástavba typická pro budovu chladného hospodářství. Ta se začala objevovat ve druhé polovině 19. století, kdy byla zřejmě postavena i v Milešově.

Třetí vývojová fáze se projevila výstavbou budovy lednice, která zapadala do kontextu pivovarských dějin po přelomu 19. století, kdy se začalo přecházet ze svrchního na spodní kvašení. Tato technologická změna přinesla moderní typ piva, které ovšem pro své kvašení potřebovalo nižší teploty. Konec pivovaru v Milešově nastal zřejmě v roce 1902 a poslední výstavy se mohly pohybovat kolem 2 500 hl ročně. Z Milešovského pivovaru se do současnosti dochoval pouze pivovarský rybník, torzo původní budovy se sklepy a části objektu, které jsou dnes přestavěné na rodinné domky.

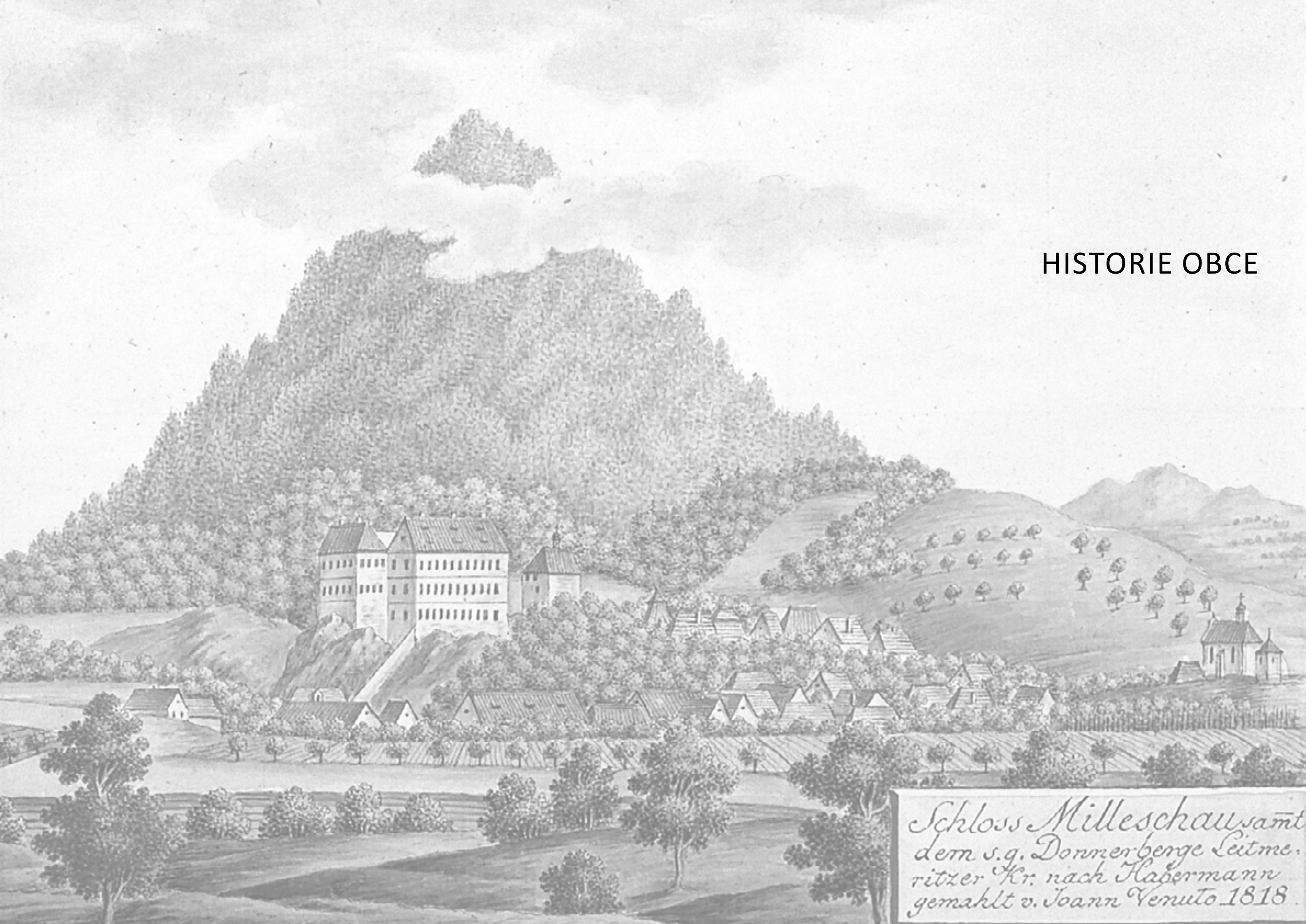
Pohled na zámek a budovu staršího pivovaru s dochovaným patrem a střechou, Antonín Levý, asi 1892

Současný stav, 2018

Fotografie zachycující bránu pivovaru a budovu sladovny s věžovým hvozdem v Milešově, neznámý autor

HISTORIE OBCE

*Schloss Milleschau samt
dem s.g. Donnerberge Leitme-
ritzer Kr. nach Habermann
gemahlt v. Joann Venuto 1818.*

F. Habermann, Václav Berger, Milešov, kolorovaný lept ze souboru Abbildungen sämtlicher alten und neuen Schlösser in Böhmen (1802-1809) [reprodukce K. Podroužek].

Waldemar Rau, Milešov na litografii ze souboru Album des herrschaftlichen Landsitze und Schlösser in Kaisertum Oesterreich vydaného Janem Vilémem Pohlígem v Teplicích roku 1851 [reprodukce z Václav VÁŇA, Miloš KADLEC, Dobové litografie, Ústí n. L. 1989, nestránkováno; převzato z: Leibl, 2012].

Milešov od jihu, průvodce z roku 1892 [soukromá sbírka p. Rendla].

Milešov od jihu, pohlednice z roku 1902 [soukromá sbírka p. Rendla].

Celkový pohled na Milešov od jihozápadu – pohlednice z počátku 20. století [akansichtskarten.de]

Celkový pohled na Milešov od jihozápadu – pohlednice z roku 1921 století [převzato z: fotohistorie.cz]

STŘEDOVĚK

Na kolonizaci severovýchodních svahů Milešovského středohoří se ve 13. století podíleli pozemkoví držitelé ze starého sídelního území na dolním toku Ohře. Na nově osídleném území však žádné větší majetkové celky nevytvořili.

První písemné zmínky jsou nepřímé a vztahují se k osobě Petrmana z Milešova, který se v roce 1390 ucházel o odumřelá léna v Sadové a Lhotě nedaleko Hradce Králové. Nedlouho poté se objevil Jan z Milešova, řečený Hlava, který byl na počátku 15. století držitelem Milešova. Jeho dědičnými držbami byly hospodářský dvůr, přilehlá ves a hrad, jakož i dvory v poddanské usedlosti v Chotiměři, v Dobkovičkách a v poněkud vzdálenějším Třtěně na Lounsku. Na samotný hrad Milešov, který předcházел honosnému baroknímu zámku, se do jisté míry na nějakou dobu zapomnělo. Hrad měl nejspíše dvoudílnou nebo trojdílnou dispozici. Jedinou jasněji doloženou stavbou hradu prozatím zůstává válcová věž na vrcholu skály, kterou lze považovat za takzvaný bergfrit.

V průběhu husitské revoluce, se v pramenech objevuje mezi sestrami teplického konventu benediktinek v letech 1425 a 1427 Kateřina z Milešova, v roce 1427 také kněz Mořic z Milešova, který byl farářem v nedalekých Medvědicích. V roce 1428 kostel ve Velemíně přijali bratři Kerunk a Václav z Milešova, pocházející z rodu Kaplířů ze Sulevic. Bratři se pak majetkově oddělili, Václavovi připadl (Bílý) Újezd a hrad Ostrý, Kerunkovi zůstal Milešov. První zmínka dokládající existenci hradu Ostrého pochází již z roku 1436. Zatímco Milešov v tomto období chápeme jako sídlo drobné šlechty, tak hrad Ostrý vznikl jako pevnost, reagující na husitské války.

Jako majitel Milešova je v roce 1474 uváděn Bušek ze Sulevic, jeho bratr Kamarýt měl druhou část rodového majetku Újezd a Velemín. Bušek podle register komorního soudu vedl s okolní šlechtou několik sporů a patrně roku 1482 Milešov prodal Václavovi z Kladna.

Celkový pohled na hrad Ostrý od jihovýchodu, vlevo dobře čitelná vystupující bašta, foto: Ivan Peřina 2012

Milešov na výřezu mapy velemínských statků náležejících pražskému klášteru sv. Jiří pocházející z počátku 17. století, SOA Litoměřice, mapová sbírka, bez signatury

Relikt bergfritu milešovského hradu pod střechou spojovacího krčku mezi barokním palácem a čtyřkřídłym zámkem, originálně dochovaný středověký líc zdiva, foto Ivan Peřina 2013

KAPLÍŘOVÉ ZE SULEVIC

Dějiny Milešova jsou od dob husitských válek až po druhou polovinu 17. století neodmyslitelně spjaty s vladyckým rodem Kaplířů ze Sulevic. Kaplířové se na Litoměřicku prosadili již za vlády Václava IV., výrazně však profitovali v době husitských válek. Za vojenské služby císaři získali Milešov i další statky v okolí. Někdy na konci 15. století se Milešov dostává do rukou Pětipeských z Chýš a poté Sekerků ze Sedčic, drobných šlechtických rodů. V roce 1534 kupuje Milešov Zdeslav Kaplíř ze Sulevic (†1545), příslušník hlavní sulevické větve rodu. Jeho syn Václav (†1579) byl dobrým hospodářem, jenž rozhojnil rodové statky a společně s manželkou Hedvikou z Doupova (†1580) spočinul v kostele sv. Kateřiny v Medvědicích. Dalším významným držitelem panství byl jeden z jejích synů Bohuslav Kaplíř (†1639). Ten své neurozené manželce Evě roku 1608 věnoval značný fi nanční obnos, přičemž je uváděn jako pán zámku v Milešově. Tato zpráva je důležitým svědectvím o renesanční přestavbě zámku.

Členové rodu Kaplířů, i milešovský pán Bohuslav se zapojili do stavovského odboje proti Habsburkům. Po porážce odboje předvídal persekuci a v roce 1621 učinil spolumajitelem panství Jana Václava Kaplíře (†1638). V roce 1623 byl odsouzen k manství a následně od roku 1626 se jeho majetek stal lénem, tedy nebyl svobodně držným statkem. Milešovské panství tehdy zahrnovalo zámek, městečko Milešov s poplužním dvorem, mlýnem a pivovarem, dále pak nedalekou ves Mlýnce, ves Medvědice s tvrzí a poplužním dvorem, Černčice s poplužním dvorem, Páleč, Kocourov, a díly vsí Litochovice, Vrbičany s poplužním dvorem, Msrklesy a Dřínek.

Z panovnických rukou byl Milešov vyplacen až roku 1664 Karlem Kašparem ze Sulevic, který se zároveň podílel na opravách třicetiletou válkou poničeného zámku. Výrazně se přitom zadlužil, a proto musel panství prodat svému příbuznému Kašparovi Zdeňkovi Kaplíři ze Sulevic (1611–1686) z třebovlické rodové větve. Ten přestavěl zdejší zámek a vybudoval zde novostavbu farního kostela sv. Antonína Paduánského. Byl to zároveň jediný milešovský pán, který svým věhlasem překonal hranice regionu i Českého království. Jeho vnuk dosáhl akademického vzdělání na protestantských školách a následně prošel službou v nizozemské, saské a švédské armádě. V roce 1641 přešel do císařských služeb a setrval v ní až do konce svého života. V roce 1674 se mu podařilo získat jako prvnímu a zároveň poslednímu z Kaplířů hraběcí titul. Jeho manželství však bylo bezdětné, a tak celé milešovské statky odkázal spřízněnému rodu Hrzánů z Harasova.

Rodový erb Kaplířů v kostele sv. Antonína Paduánského, foto: Kamil Podroužek 2013

Rytina s portrétem Kašpara Zdeňka Kaplíře ze Sulevic, Christoph Boethius, Ruhm-Belorberter Triumph, Nürnberg 1687, s. 66

HRZÁNOVÉ Z HARASOVA

Hrzánové z Harasova vlastnili milešovské panství po dobu více než 150 let. V jeho držení se postupně vystřídala čtveřice majitelů zastupovaných několikrát na přechodnou dobu pověřenými osobami. Za vrcholné období této epochy lze označit správu Zikmunda Gustava (1718-1760), který byl schopným hospodářem, štědrým patronem zdejší farnosti a také pozoruhodnou kulturní osobností.

Žádné z manželství Kašpara Zdeňka Kaplíře ze Sulevic (1611-1686) nebylo naplněno potomstvem. Vhodného dědice našel v osobě svého souseda, hraběte Jana Leopolda Hrzána z Harasova (†1711), majitele nedaleké Skalky. Milešov se tak ocitl ve vlastnictví nového rodu, jehož příslušníci jej vlastnili až do poloviny 19. století. Nabytí dědictví Kašpar Zdeněk podmínil tím, že Hrzán přijme ke stávajícímu příjmení ještě přízvisko Kaplíř.

Jan Leopodl projevil zájem o milešovské sídlo, kam z menšího zámku ve Skalce přesunul svou rezidenci a kde nechal vystavět pozoruhodnou budovu casina v zámecké zahradě. Stavebnické ambice měla prokazatelně také jeho manželka Anna Zikmunda, rozená Colonová z Felsu (†1730), která po manželově smrti stála za vybudováním vdovského zámku v Milešově i zahájením stavby kostela sv. Petra a Pavla v blízké Sutomi.

Dědicem milešovského panství byl v roce 1711 ustanoven Zikmund Gustav Hrzán z Harasova (1698-1760), který se správou majetku ujal v roce 1718. V roce 1723 se oženil s Annou Marií (1698-1768) pocházející z rodu Harrachů. K jeho aktivitě patří hlavně úpravy zámku, zásahy do podoby farního kostela a jeho mobiliáře, ve vzniku početného souboru drobných sakrálních památek v okolí Milešova. Práve on zásadně promluvil do vrcholně barokní podoby Milešova.

Po smrti Zikmunda Gustava se v Milešově vystřídala ještě dvě pokolení hrzánovských vlastníků. Od druhé poloviny 18. století lze hovořit o pozvolném soumraku milešovské větve rodu, který vyvrcholil v první polovině 19. století. Karel Bedřich (†1839) byl bezdětný, proto byl správou panství pověřen jeho mladší bratr Emanuel Arnošt (†1840), který tuto povinnost převedl na dalšího z bratrů Františka. Osobou hraběte Františka vymřeli Hrzánové po meči. Dle zákona tak byl jmenován zemským soudem administrátor panství. Novým vlastníkem se v roce 1857 stal Leopodl Lažanský, jehož synové panství prodali za 400 tisíc zlatých hraběti Adolfu Benno Ledebur-Wichelnovi, majiteli sousedních statků Kostomlaty a Křemýž. V majetku ledeburského rodu Milešov zůstal až do roku 1945, kdy byl konfiskován na základě dekretů prezidenta republiky.

Erby fundátora Kašpara Zdeňka Kaplíře ze Sulevic a alterfundátora Jana Leopolda Hrzána z Harasova na vítězném oblouku, Milešov, kostel sv. Antonína Paduánského, foto: Kamil Podroužek 2013

HOSPODÁŘSKÝ DVŮR

HISTORIE

Při Milešovské tvrzi bylo nejspíše již od středověku nějaké hospodářské zázemí, které se nacházelo v místech dnešního objektu č. p. 47. Jak vypadalo, nevíme. Jisté je, že v roce 1407 za Jana řečeného Hlava se již v pramenech hovoří o poplužním dvoře. V roce 1604 je uváděn „zámek Milešov jak ve své ohradě leží s dvorem poplužním, poplužím, mlýnem pivovarem a sladovnou.“

Za třicetileté války v první polovině 17. století bylo městečko Milešov tak zpustošeno, že roku 1649 se již o něm hovoří jako o vesnici. Vlastní dvůr, rovněž postižený chátráním, je popsán následovně: „Dvůr Milešovský, při něm ovčín a stodola o 3 mlatech, však jsouce takový dvůr i ovčín velice opuštěný, ratejny jedny, kteráž se nyní staví, kromě některých chlívův a maštali a to se teprve od nynějšího držitele pana Karla Kaplíře přizdvihuje.“ Zmínkou o výstavbě hospodářských budov se jedná už o počátek nového hospodářského dvora. Původní byl postupně opuštěn, aby na jeho místě vyrostla budova záměčku č. p. 47. Odhad uvádí i další stavby náležející k panskému dvoru- sýpku, pivovar, krčmy, chmelnici, štěpnici (na 200 ovocných stromů), mlýn o jednom kole a panskou kovárnu. Zchátralost objektů dvora líčí odhad pro kupní smlouvu při prodeji panství Kašparovi Zdeňkovi Kaplíři ze Sulevic z 4. srpna 1661.

Rekonstrukci zchátralého dvora zahájil Karel Kaplíř, ovšem dokonána byla až Kašparem Zdeňkem po roce 1661. Hypotetické autorství výstavby hospodářského celku v literatuře uváděného Giulia Broggia je tak docela možné. Broggio se přinejmenším v letech 1658-1670, jeho účast ale nelze prameny doložit, ani vyloučit.

Od konce 17. století do poloviny století 18. za Hrzánů byl stále v provozu pivovar i panská kovárna, ovčín a přibyla cihelna. V období bojů o dědictví v letech 1842-1848 předpokládáme spíše hospodářskou stagnaci. Zda nějaké stavební zásahy provedl hrabě Lažanský či jeho vdova v letech 1857-1866 rovněž není známo.

Za Ledeburů v druhé polovině 19. století byla do užitkové zahrady a sadu vestavěna sušárna řepy (dnes č. p. 85). Do této sušárny byla již roku 1894 plánována částečná přestavba na ubytovací místnosti pro dělníky, k úplné přestavbě došlo v roce 1901. Z roku 1887 je dochován plán přístavby bytu pro lesního adjunkta.

Hrabě Eugen Ledebur v roce 1904 nechal stavitele Knoblocha přestavět sladové humno v Milešovském pivovaře na byty dělníků a roku 1909 z téhož důvodu zcela přestavět ledárnu na parc. č. 81/1 (dnes č. p. 71).

K stavebním úpravám vlastního hospodářského dvora č. p. 74 je dochován pouze dopis z 30. března 1900 stavitele Wenzela Knoblocha hraběcí kanceláři, týkající se nových povrchů podlah v sýpce. Protože jsou podlahová prkna dražší nežli cihelná dlažba, navrhuje Knobloch použít v přízemí cihelné dlaždice a v patře zaklopit trámový strop prkny.

Dle inventářů z let 1906-1911 si můžeme udělat představu o funkci jednotlivých budov: koňská stáj, volská stáj, kravín, stáj pro mladý dobytek, stodola a sýpka a byt pro hospodáře.

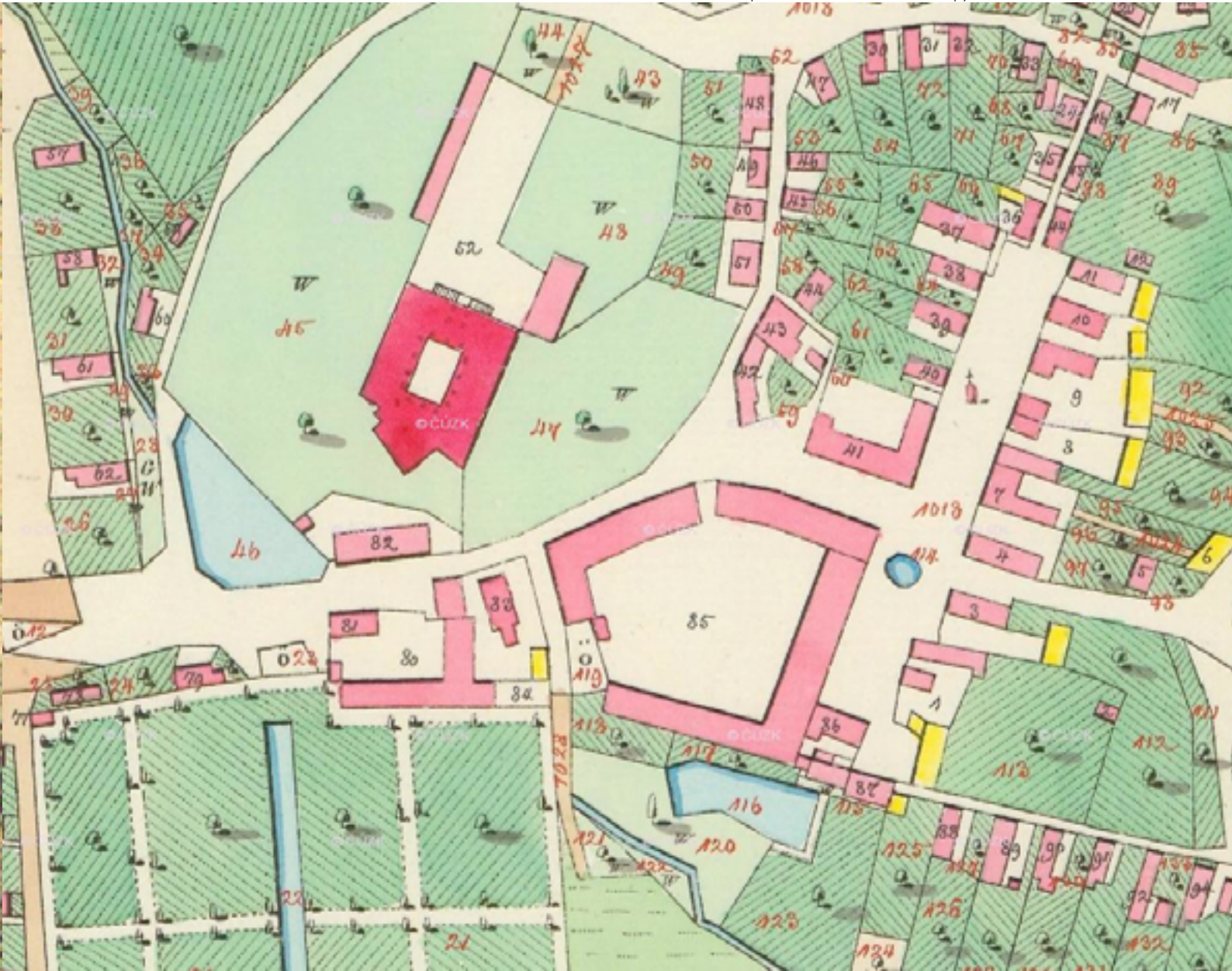
Po roce 1945 byl celý velkostatek Milešov konfiskován státem a roku 1946 předán do správy a užívání Jednotnému svazu českých zemědělců se sídlem v Praze. Z hospodářského dvora a přilehlých polností (cca 200 ha) měl být vytvořen pokusný statek, jehož hlavním zaměřením mělo být ovocnářství.

Po roce 1952 spravovaly dvůr Státní statky, což, jako v mnoha obdobných případech, bylo pro vlastní objekt tragické. Absence stavební údržby a lze říci přímo „vybydlování“ vedlo k dlouhodobému chátrání celého areálu.

Situace na mapě I. (Josefského) vojenského mapování ze 60. – 80. let 18. století

Situace na tzv. povinném císařském otisku mapy stabilního katastru z roku 1839

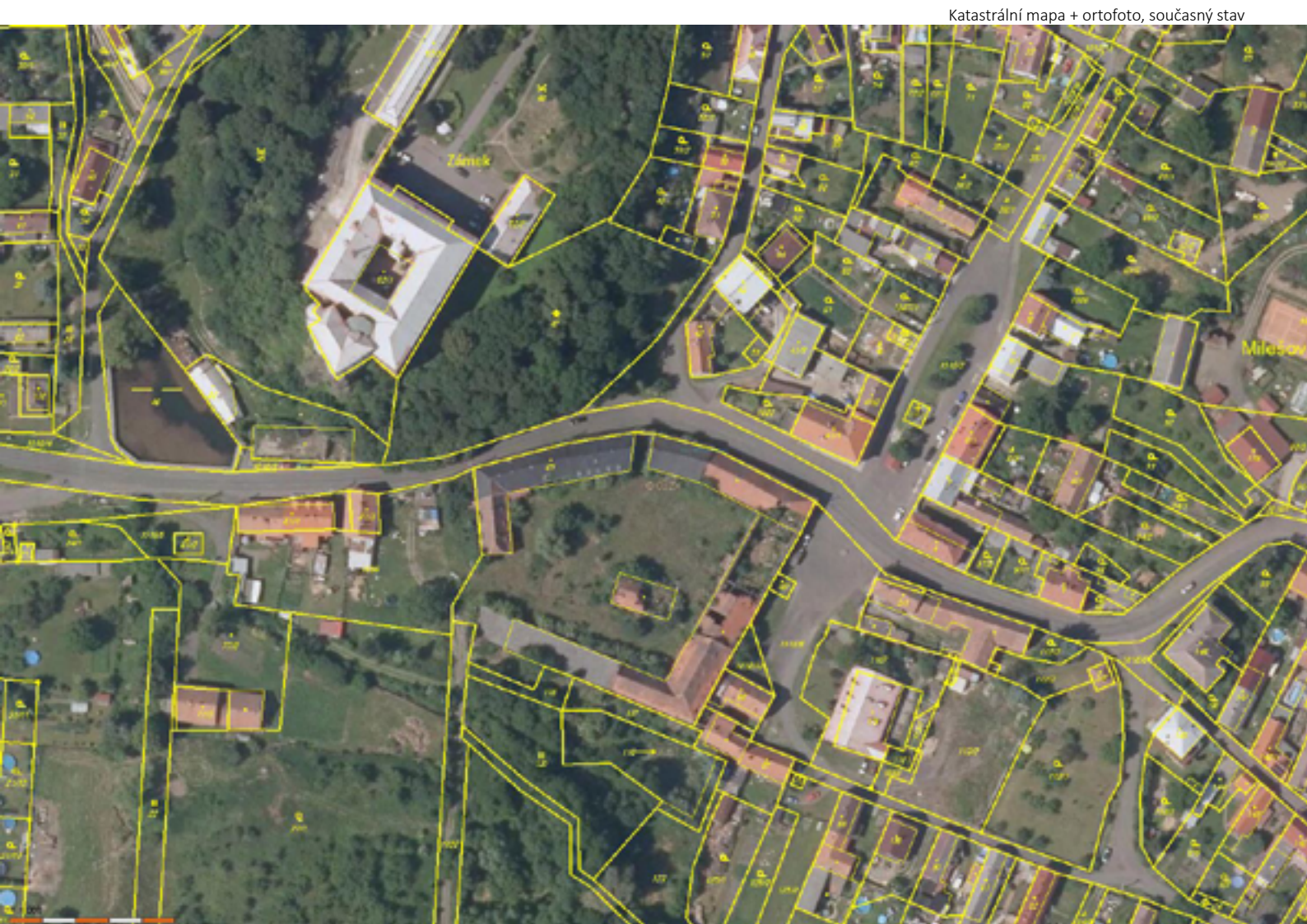
Situace na tzv. indikační skice mapy stabilního katastru z roku 1843

Detail katastrální mapy Milešov, 1888

Situace na katastrální mapě, tvořící přílohu knihy, po r. 1843

Katastrální mapa + ortofoto, současný stav

ARCHITEKTONICKÝ POPIS

Rozlehlý hospodářský dvůr je nepravidelného tvaru se souvislou zástavbou po obvodu dvora, rozkládá se na ploše přibližného pětiúhelníku o rozměrech cca 95x77 m, dispozice je trojkřídlá, ve tvaru písmene U, přibližně orientovaná otevřenou stranou k západu. V severním křídle jsou situovány především rozměrné stáje, po západní straně se nachází kolmé křídlo obytné budovy. Uprostřed dlouhého severního průčelí, při hlavní ulici, umístěna reprezentativní brána hlavního vstupu do areálu, od ní vede cca 5 m široký průjezd mezi objekty stájí na hospodářský dvůr. Východní křídlo z větší části zabírá na severní straně umístěná třímlatová průjezdná stodola, na jižní straně umístěn výrazný objekt sýpky, v jejím přízemí se nachází zrušený průjezd do dvora z východní strany. Jižní křídlo ve východní části navazuje jižní část sýpky, zbylou část zabírá přízemní objekt chlévu. V ploše dvora, o rozměrech cca 60x57 m, stojí jednoduchá kolna, umístěna blíže jihovýchodnímu koutu při sýpce. Z východní strany dvůr otevřen k cestě, oddělující jej od sousedních parcel.

OBJEKT A - OBYTNÁ BUDOVA

Jedná se o přízemní jednotraktovou budovu obdélného půdorysu o rozměrech cca 18x9,2 m, zastřešenou polovalbovou střechou, na západní straně přízemní přístavek vstupu, krytý pultovou střechou, na severní straně navazuje na sousední objekt. V přízemí jsou obytné prostory, dělené příčkami, a hospodářská část objektu, půda užitná, vstup do budovy umístěn na východní dvorní straně a dodatečně na straně západní.

OBJEKT B - STÁJE

Objekt je přízemní jednotraktová budova mírně lichoběžného půdorysu o rozměrech cca 28x9,8 m, zastřešená sedlovou střechou, po jižní navazující na objekt A, na východní straně na objekt C. Přízemí rozděleno na rozměrný klenutý prostor stájí, dodatečně rozdělený příčkami, a menší plochostropý prostor u vnitřního schodiště, půda užitná, rozdělena vnitřním štítem, vstupy do budovy z jižní dvorní strany.

OBJEKT C - STÁJE

Objekt je přízemní jednotraktová budova lichoběžného půdorysu o rozměrech cca 22x11,5 m, zastřešená sedlovou střechou, na západní straně navazující na objekt B, na východě otočena do průjezdu od vstupní brány. Přízemí rozděleno na dva klenuté prostory stájí, půda užitná, vstupy do budovy z jižní dvorní strany.

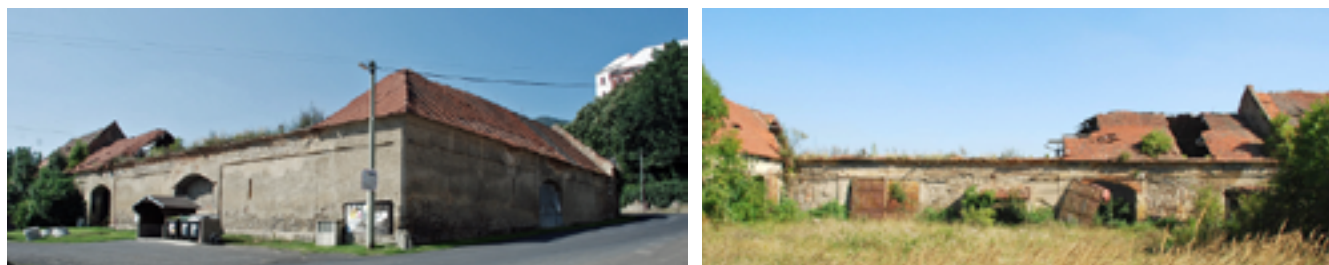
OBJEKT D - STÁJE

Objekt je přízemní jednotraktová budova lichoběžného půdorysu o rozměrech cca 19x11 m, zastřešená sedlovou střechou, na východní straně navazující na objekt E, na západě otočena do průjezdu od vstupní brány. Přízemí rozděleno na větší klenutý prostor stájí a menší klenuté prostory na západní straně, půda užitná, vstupy do budovy z jižní dvorní strany a z průjezdu.

OBJEKT E - STODOLA

Stodola je rozměrná přízemní jednotraktová budova o půdorysu ve tvaru písmene L, severní křídlo má rozměry cca 33,2x9,9 m, na něj kolmé jižní křídlo má rozměry cca 51,5x13,5 m, zastřešena sedlovou střechou (nyní z části destruo-vanou). Na západní straně sousedí s objektem D, na jižní straně s objektem F. V severním křídle jeden a v jižním dva průjezdné mlaty, perny vzájemně propojené, podstřeší otevřené.

OBJEKT F - SÝPKA

Sýpka je patrová jednotraktová budova o půdorysu ve tvaru písmene L, východní křídlo má rozměry cca 25x13,5 m, na něj kolmé západní křídlo má rozměry cca 27x8,6 m, zastřešena sedlovou střechou. Na severní straně sousedí s objektem E, na západní straně s objektem G. Přízemí rozděleno příčnými stěnami na pět menších klenutých prostor, patro nedělené, přes celý půdorys, plochostropé, půda užitná, vstupy do budovy umístěny z dvorní strany, tj. ze severní a západní strany.

OBJEKT G - CHLÉV

Objekt je podlouhlá přízemní jednotraktová budova lichoběžného půdorysu o rozměrech cca 46,4x8,6 m, zastřešena pultovou střechou, na východní straně navazující na objekt F. Přízemí zabírá rozlehlý klenutý prostor, na západě příčkou oddělený menší plochostropý prostor, vstupy do objektu ze severní a jižní strany.

OBJEKT H - KOLNA

Kolna je volně stojící přízemní objekt obdélného půdorysu o rozměrech 18x9,4 m, zastřešený sedlovou střechou. V současnosti otevřená stavba, pilířové konstrukce, rozdělená na šířku na dva trakty, podélně na čtyři travé, západní travé dodatečně obezděno, půda užitná.

OBJEKT I - VSTUPNÍ BRÁNA

Brána je hlavní vstupní branou areálu, umístěna mezi objekty C a D na severní straně dvora.

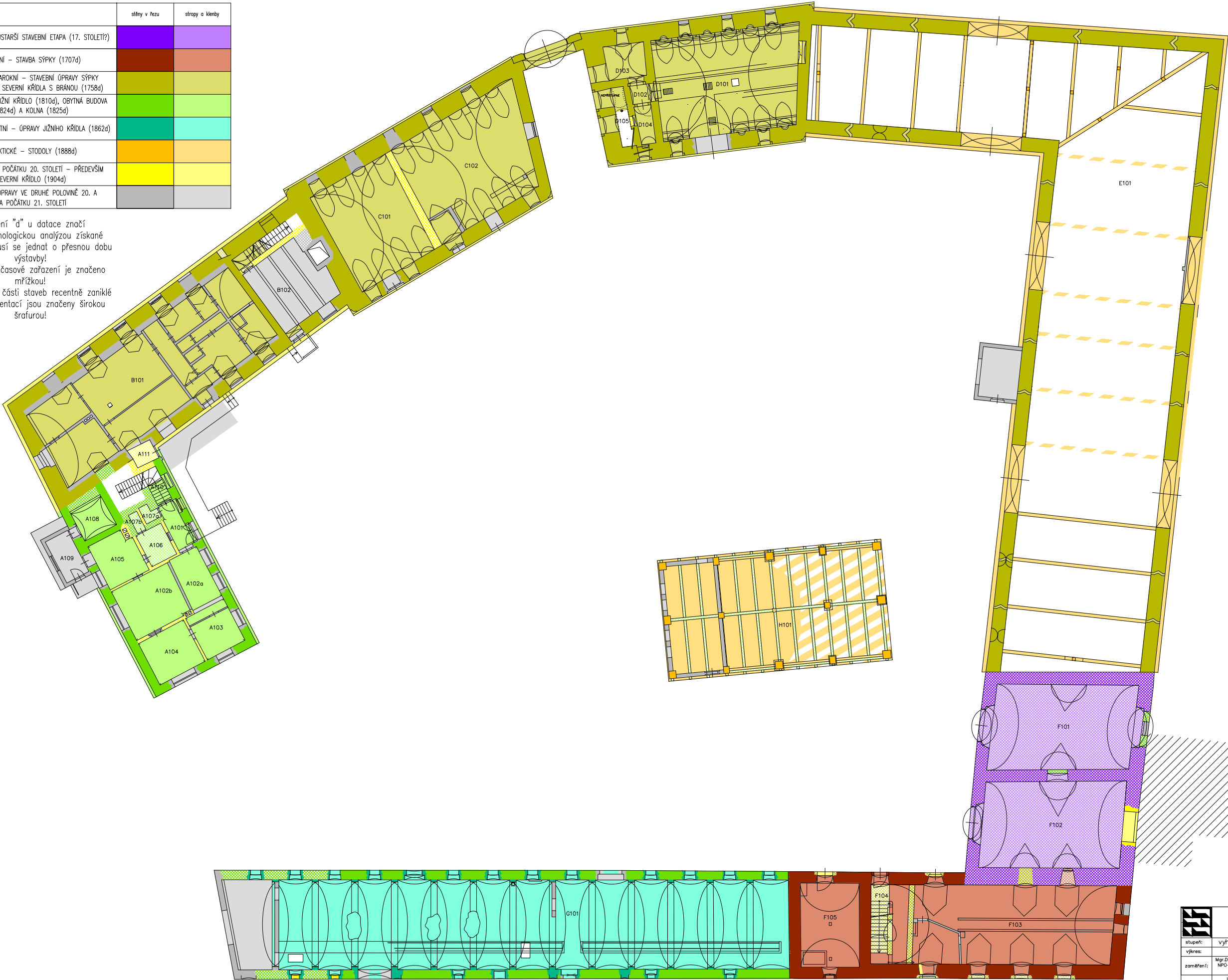

A detailed historical cadastral map of a village, likely from the 19th or early 20th century. The map shows a dense arrangement of land parcels, many of which are numbered. The numbers are often preceded by a letter, such as 'A', 'B', 'C', 'D', 'E', 'F', 'G', 'H', 'I', 'J', 'K', 'L', 'M', 'N', 'O', 'P', 'Q', 'R', 'S', 'T', 'U', 'V', 'W', 'X', 'Y', 'Z'. The parcels are shaded in various colors, including light green, light brown, and light blue, indicating different land uses or ownership. The map also shows a network of roads and paths, as well as some larger buildings or structures. The overall layout is irregular, reflecting the historical development of the village. The text 'STAVEBNĚ HISTORICKÝ PRŮZKUM DOKUMENTACE' is overlaid on the right side of the map.

STAVEBNĚ HISTORICKÝ PRŮZKUM DOKUMENTACE

	stěny v řezu	stropy a klenby
HYPOTETICKÁ NEJSTARŠÍ STAVEBNÍ ETAPA (17. STOLETÍ?)		
BAROKNÍ – STAVBA SÝPKY (1707d)		
VRCHOLNĚ BAROKNÍ – STAVEBNÍ ÚPRAVY SÝPKY (PO 1756d) A SEVERNÍ KŘÍDLA S BRÁNOU (1758d)		
KLASICISTNÍ – JIŽNÍ KŘÍDLA (1810d), OBYTNÁ BUDOVA (1824d) A KOLNA (1825d)		
POZDNĚ KLASICISTNÍ – ÚPRAVY JIŽNÍHO KŘÍDLA (1862d)		
EKLEKTICKÉ – STODOLY (1888d)		
PŘESTAVBA NA POČÁTKU 20. STOLETÍ – PŘEDEVŠÍM SEVERNÍ KŘÍDLA (1904d)		
NOVODOBĚ ÚPRAVY VE DRUHÉ POLOVINĚ 20. A NA POČÁTKU 21. STOLETÍ		

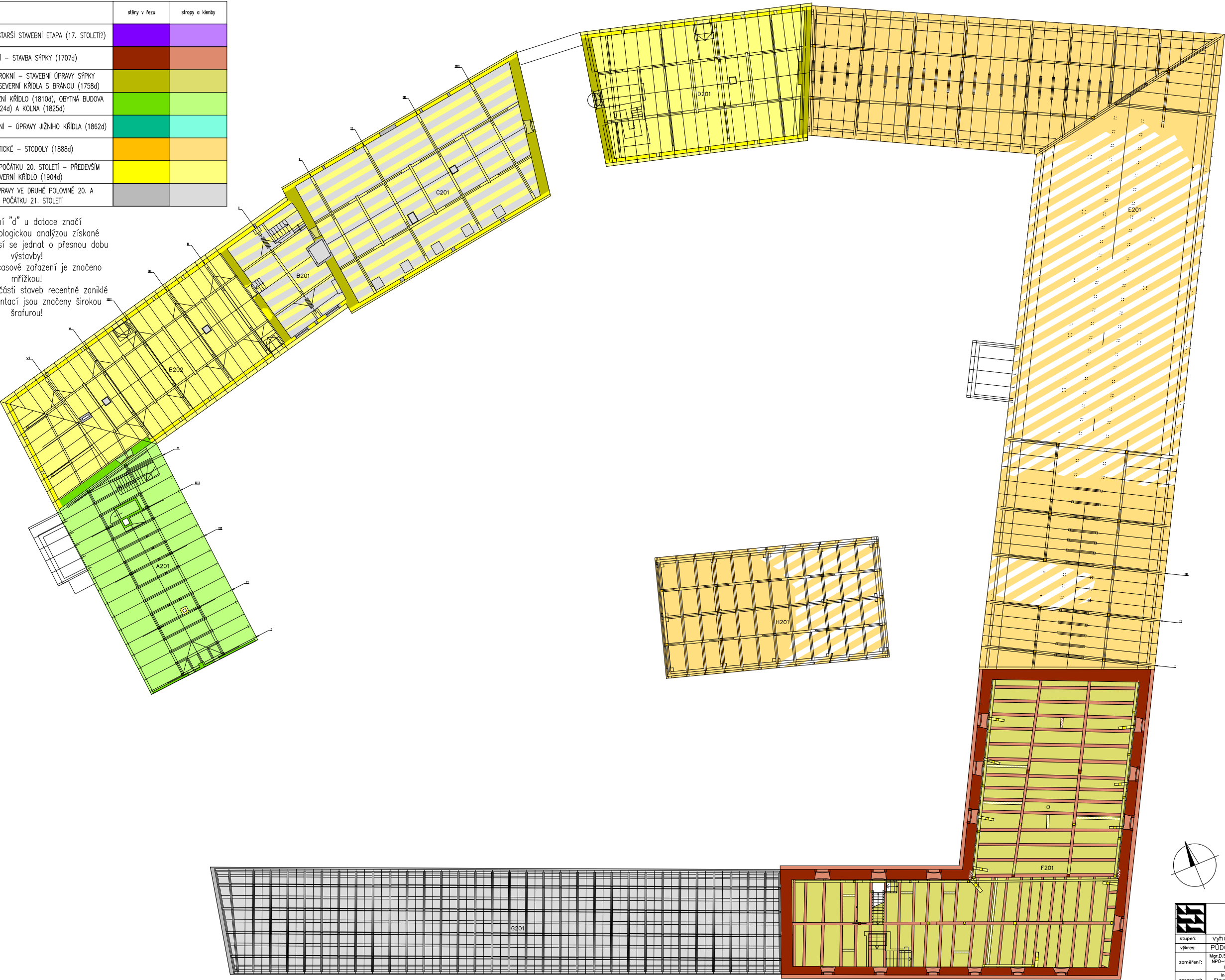
Označení "d" u datace značí dendrochronologickou analýzou získané vročení; nemusí se jednat o přesnou dobu výstavby!
Hypotetické časové zařazení je značeno mřížkou!
Konstrukce a části staveb recentně zaniklé před dokumentací jsou značeny širokou šrafovou!

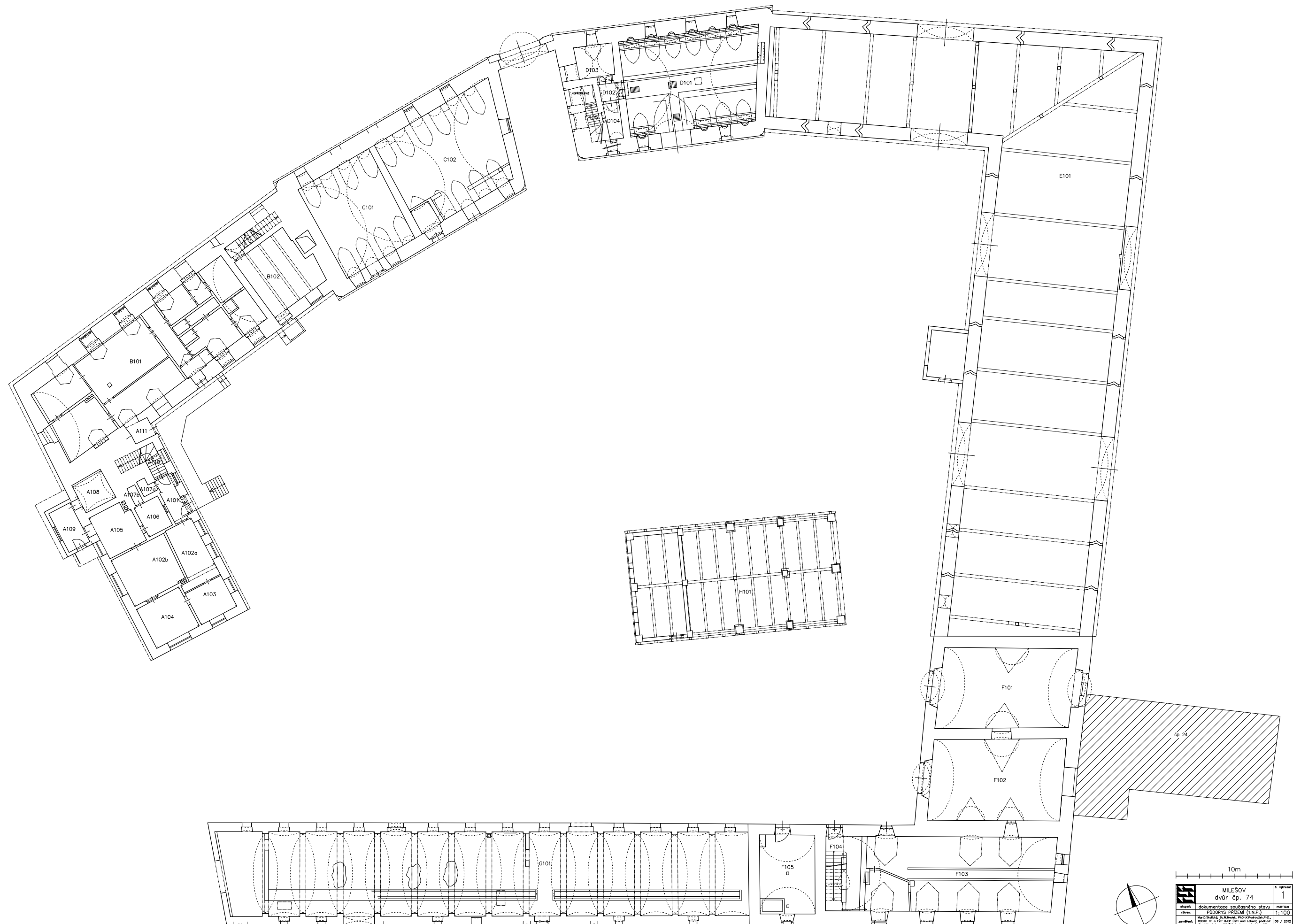
MILEŠOV dvůr čp. 74		č. výkresu: 8
stupeň:	vyhodnocení stavebního vývoje	měřítko:
výkres:	PŮDORYS PRÍZEMÍ (1.N.P.)	1:200
zaměřen:	Mgr. D. Skalický, Bc. M. Medek, PhDr. K. Podroužek, Ph.D., NPD – ÚOP, Ústí nad Labem; podklad: Projektové kancelář Stěpánek a spol., Litoměřice	08 / 2012
zpracoval:	Ing. arch. Jan Pelto, Bc. Michal Profant Stavebněhistorický průzkum, Hofmeisterova 41, Rožmitál pod Třemšínem	09 / 2013

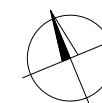
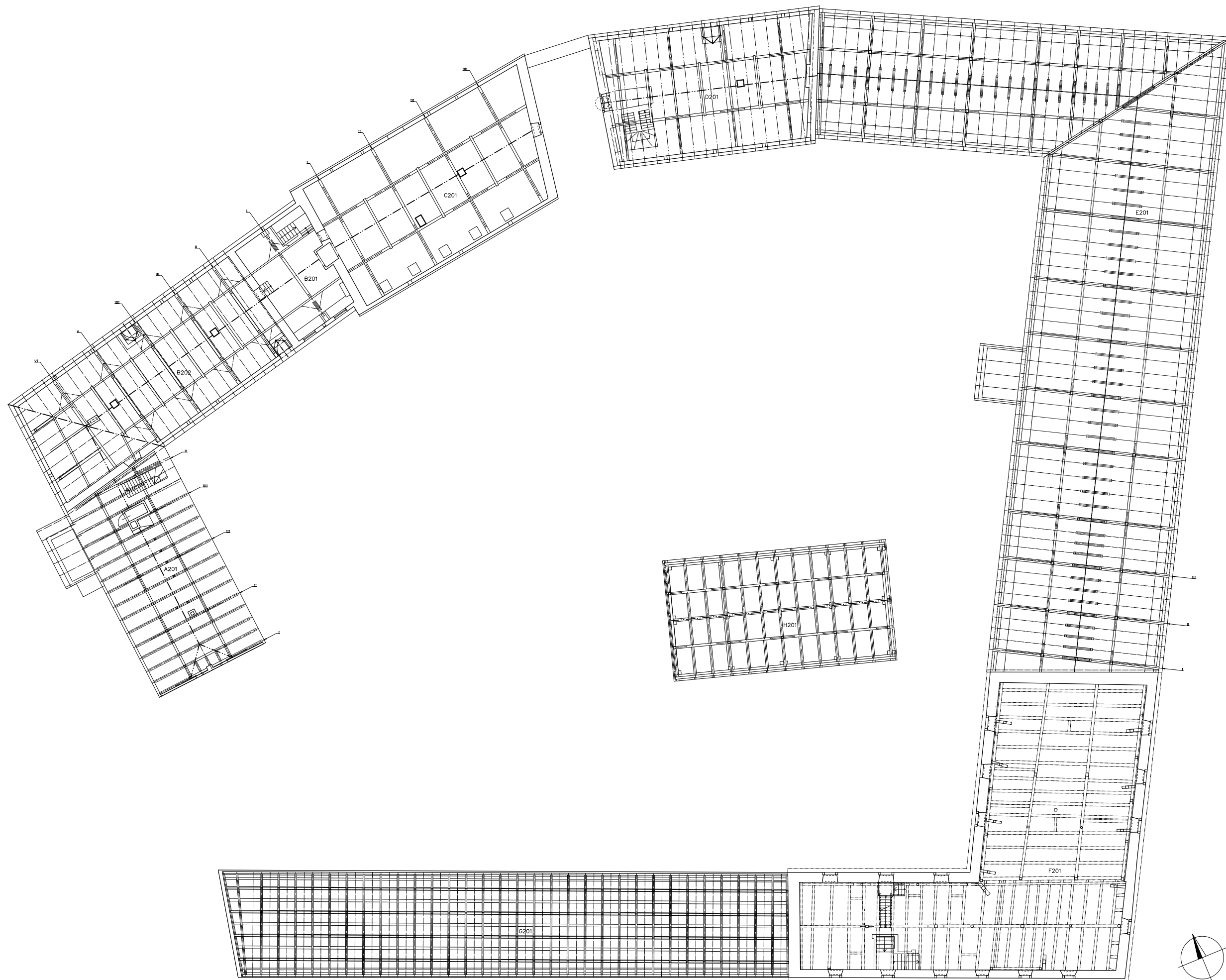
	stěny v řezu	stropy a klenby
HYPOTETICKÁ NEJSTARŠÍ STAVEBNÍ ETAPA (17. STOLETÍ?)		
BAROKNÍ – STAVBA SÝPKY (1707d)		
VRCHOLNĚ BAROKNÍ – STAVEBNÍ ÚPRAVY SÝPKY (PO 1756d) A SEVERNÍ KŘÍDLA S BRÁNOU (1758d)		
KLASICISTNÍ – JIŽNÍ KŘÍDLA (1810d), OBYTNÁ BUDOVA (1824d) A KOLNA (1825d)		
POZDNĚ KLASICISTNÍ – ÚPRAVY JIŽNÍHO KŘÍDLA (1862d)		
EKLEKTICKÉ – STODOLY (1888d)		
PŘESTAVBA NA POČÁTKU 20. STOLETÍ – PŘEDEVŠÍM SEVERNÍ KŘÍDLA (1904d)		
NOVODOBĚ ÚPRAVY VE DRUHÉ POLOVINĚ 20. A NA POČÁTKU 21. STOLETÍ		

Označení "d" u datace značí dendrochronologickou analýzou získané vročení; nemusí se jednat o přesnou dobu výstavby!
Hypotetické časové zařazení je značeno mřížkou!
Konstrukce a části staveb recentně zaniklé před dokumentací jsou značeny širokou šrafurou!

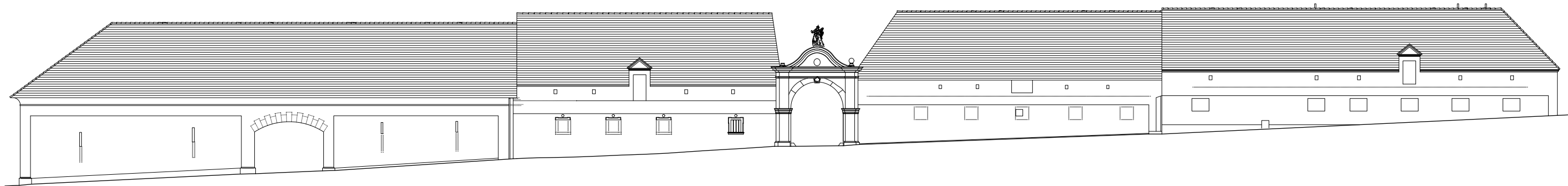
 MILEŠOV dvůr čp. 74		č. výřezu: 9
stupeň:	vyhodnocení stavebního vývoje	mříčka:
výřez:	PŮDORYS PATRA A PŮDY (2.N.P.)	1:200
zaměřen:	Mgr.D.Skalický, Bc.M.Medek, PhDr.K.Podroužek,PhD., NPÚ-ÚOP Ústí nad Labem; podklad: Projektové koncepty Stěpánka a spol., Litoměřice	08 / 2012
zpracoval:	Ing. arch. Jan Pešta, Bc. Michal Proháně Stavebněhistorický průzkum, Hofmeisterova 41, Rožmitál pod Třemšínem	09 / 2013

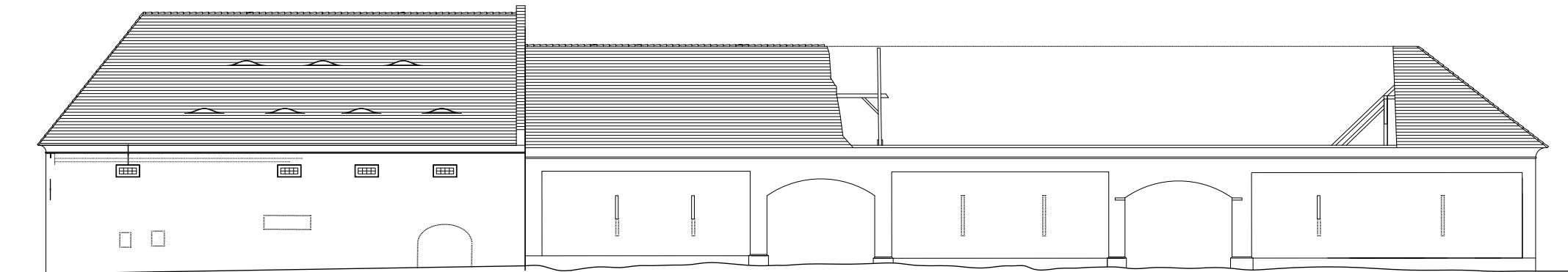

10m		
MILEŠOV		
dvůr čp. 74		
stavba	dokumentace současněho stavu	č. výkresu
výkres	PŮDORYS PATRA A PŮDY (Z.N.P.)	2
zpracoval	Ing. J. Štěpánek, Ing. M. Štěpánek, Ing. J. Štěpánek, Ing. J. Štěpánek	1:100
schválil	Ing. J. Štěpánek, Ing. M. Štěpánek, Ing. J. Štěpánek, Ing. J. Štěpánek	08 / 2012
zpracoval	Stavbařský ústav, Ing. J. Štěpánek, Ing. M. Štěpánek, Ing. J. Štěpánek, Ing. J. Štěpánek	08 / 2013

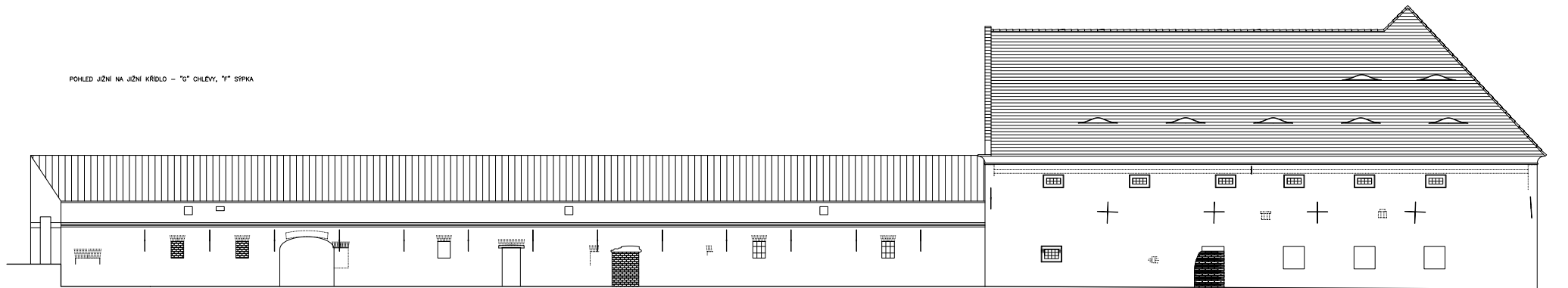
ROZVINITÝ POHLED SEVERNÍ NA SEVERNÍ KŘÍDLO S BRÁNOU

POHLED VÝCHODNÍ NA VÝCHODNÍ KŘÍDLO – "F" STŘEKA, "E" STODOLA

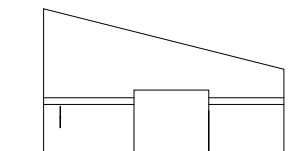
POHLED JIŽNÍ NA JIŽNÍ KŘÍDLO – "G" CHLÉVY, "F" STŘEKA

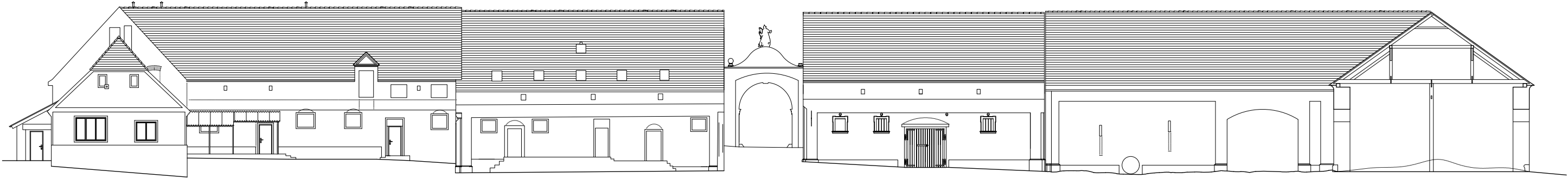
POHLED ZÁPADNÍ – "A" OBYTNÁ BUDOVA, "B" "C" STAJE

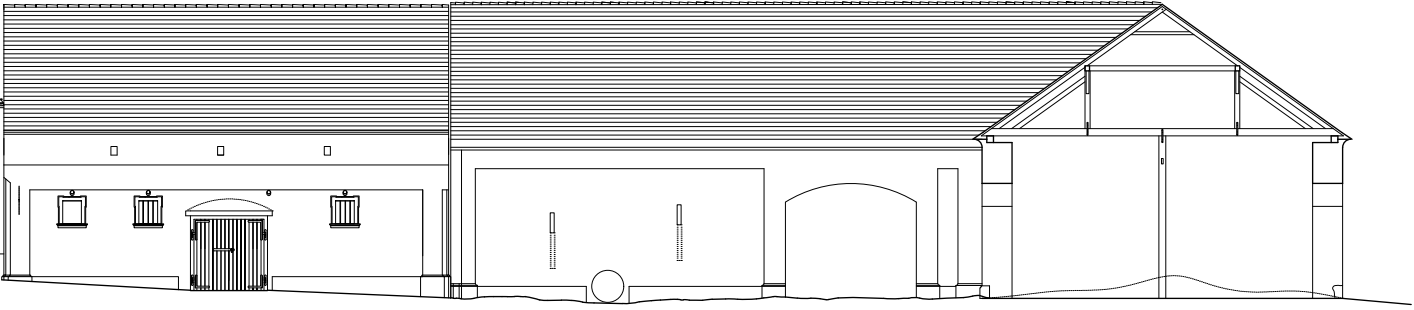
POHLED ZÁPADNÍ "G" CHLÉVY

POHLED JIŽNÍ NA SEVEROZÁPADNÍ KŘÍDLO – "A" OBYTNÁ BUDOVA, "B" a "C" STAJE

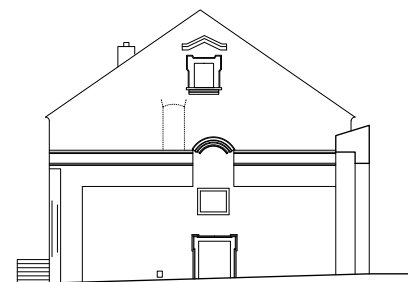
ŘEZPOHLED JIŽNÍ NA SEVERNÍ KŘÍDLO – "D" STAJE, "E" STODOLA

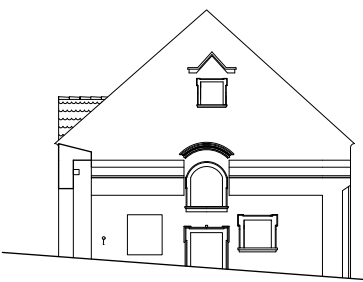
ŘEZPOHLED VÝCHODNÍ NA ZÁPADNÍ KŘÍDLO – "A" OBYTNÁ BUDOVA, "B" STAJE

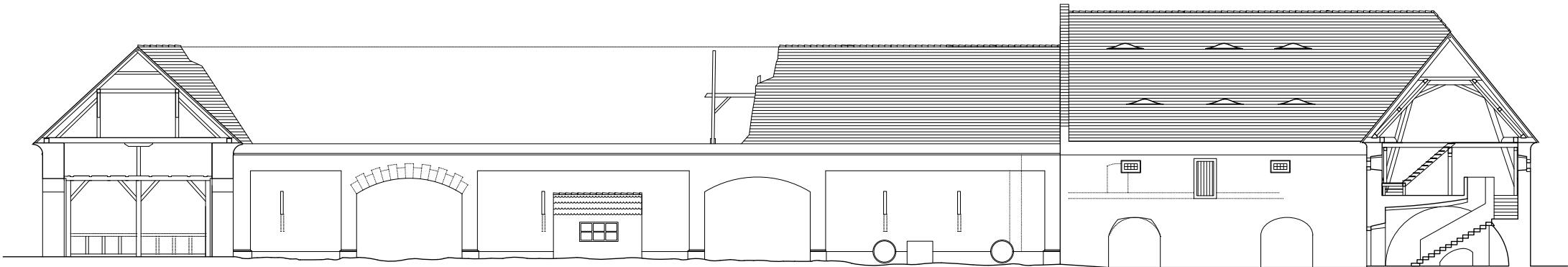
POHLED VÝCHODNÍ BUDOVY "C" STAJE

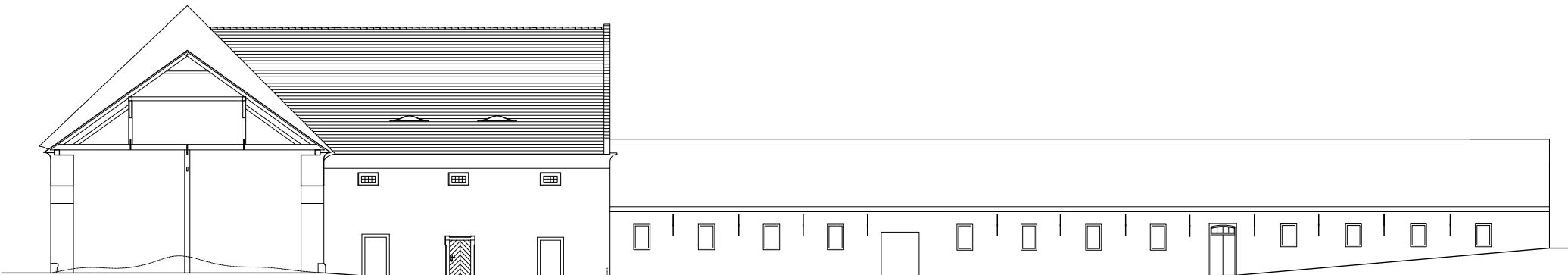
POHLED ZÁPADNÍ "D" STAJE

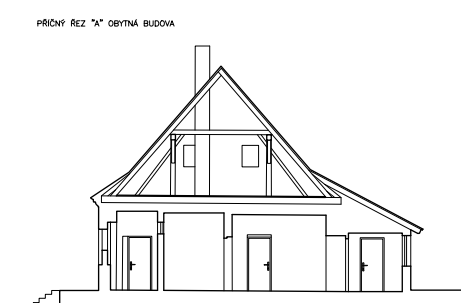
POHLED ZÁPADNÍ NA VÝCHODNÍ KŘÍDLO – "E" STODOLA, "G" STÝPKA

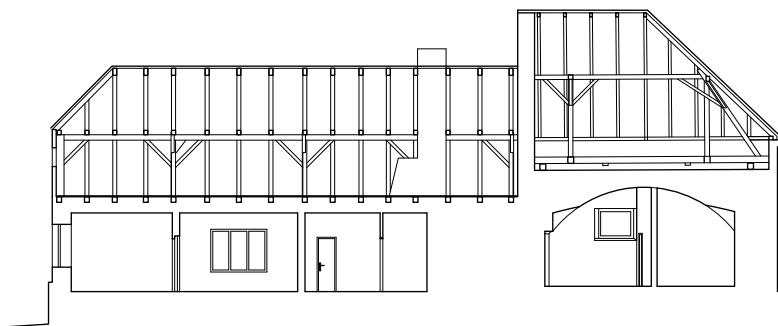
POHLED SEVERNÍ NA JIŽNÍ KŘÍDLO – "F" STÝPKA, "G" CHLÉVY

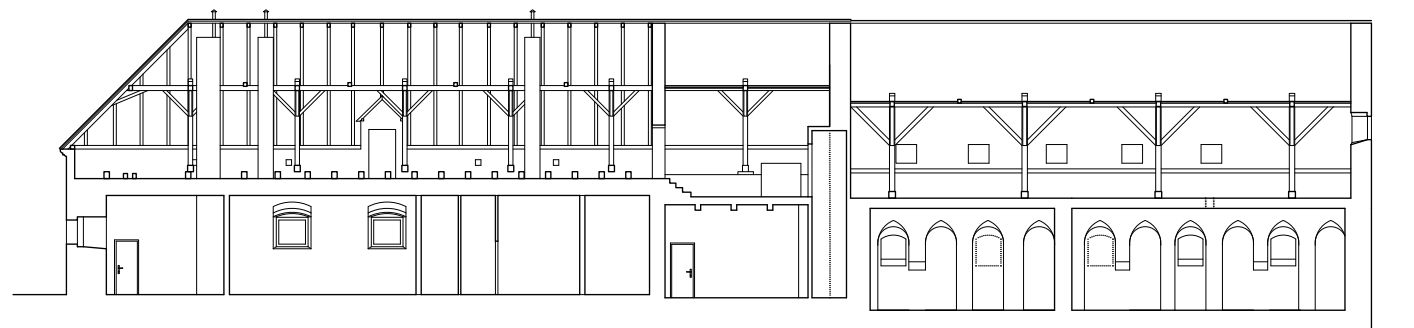
PRŮČNÝ REZ "A" OBYTNÁ BUDOVA

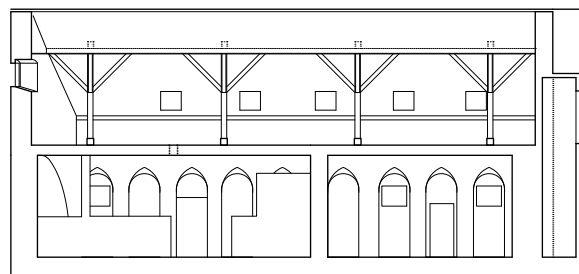
PODÉLNÝ REZ ZÁPADNÍM KŘÍDELEM - "A" OBYTNÁ BUDOVA, "B" STAJE

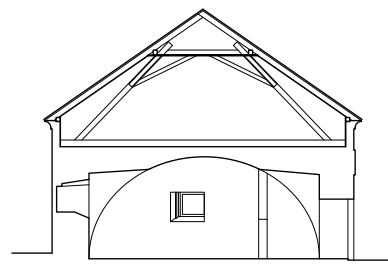
PODÉLNÝ REZ SEVERNÍM KŘÍDELEM - "B" "C" STAJE

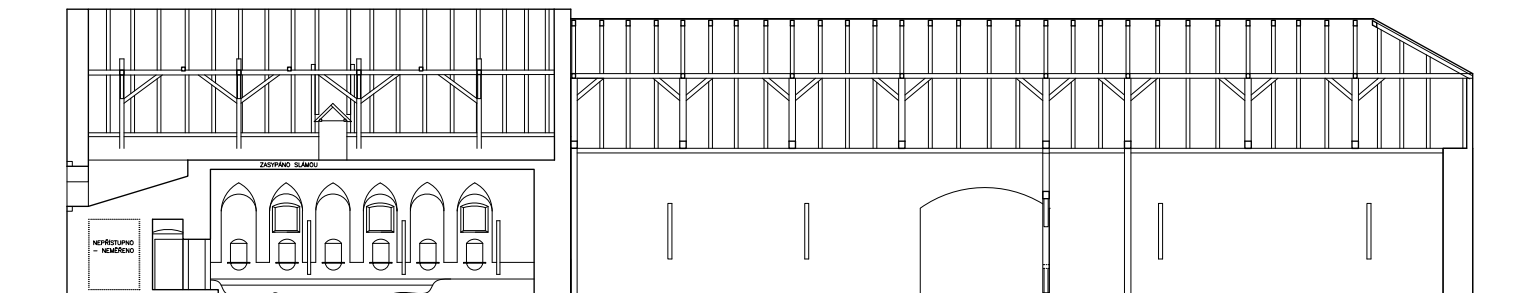
ELNÝ REZ "C" STAJE

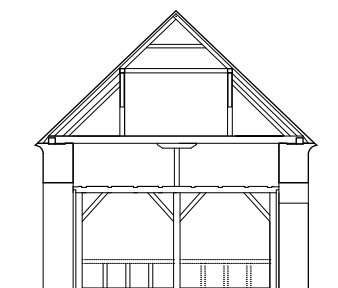
PRŮČNÝ REZ BUDOVOU "C" STAJE

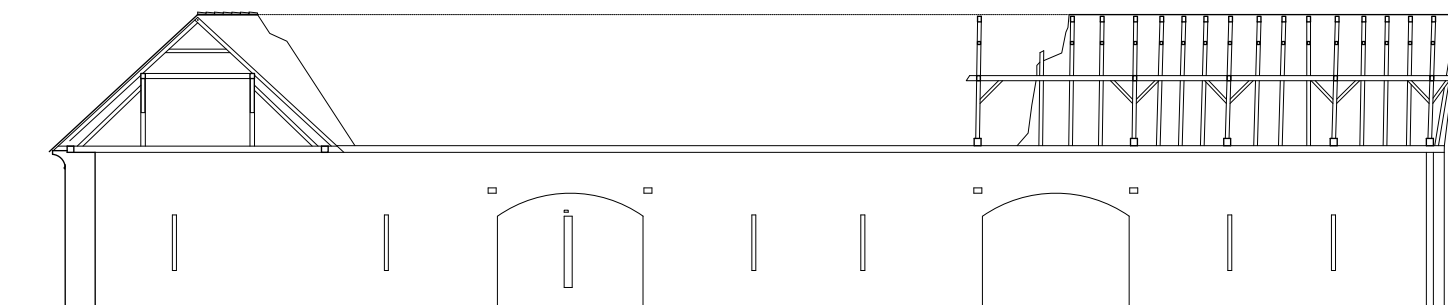
PODÉLNÝ REZ SEVERNÍM KŘÍDELEM - "D" STAJE, "E" STODOLA

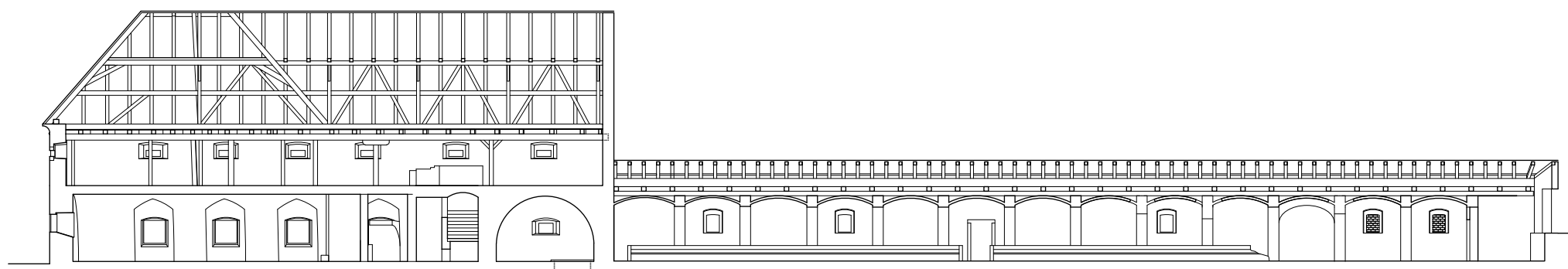
PRŮČNÝ REZ SEVERNÍM KŘÍDELEM STODOLY "E"

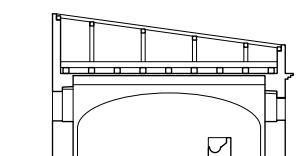
PODÉLNÝ REZ VÝCHODNÍM KŘÍDELEM - "E" STODOLA, "F" SYPKA

PODÉLNÝ REZ JIŽNÍM KŘÍDELEM - "F" SYPKA, "G" CHLÉVY

PRŮČNÝ REZ "G" CHLÉVY

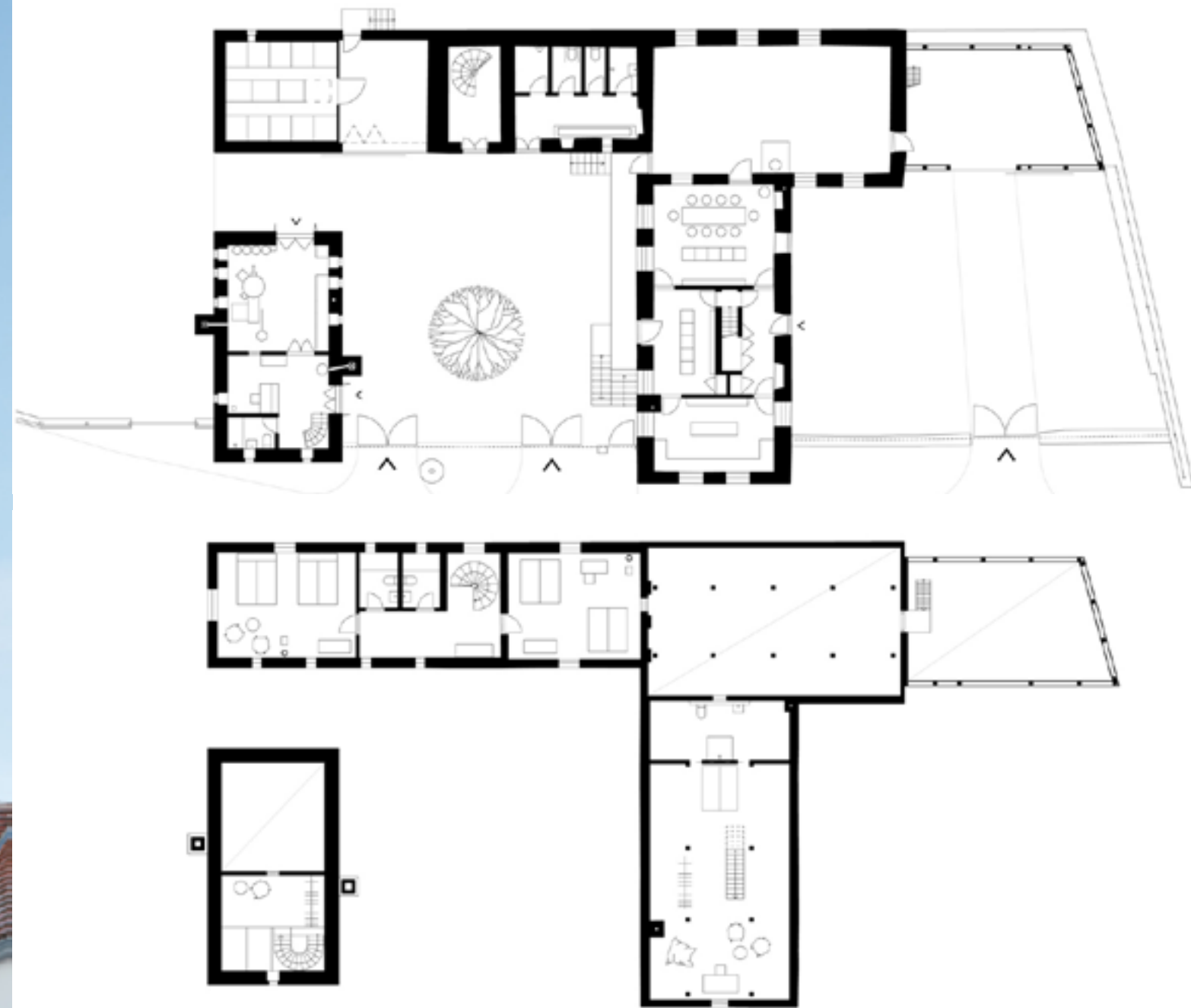

REFERENČNÍ STAVBY

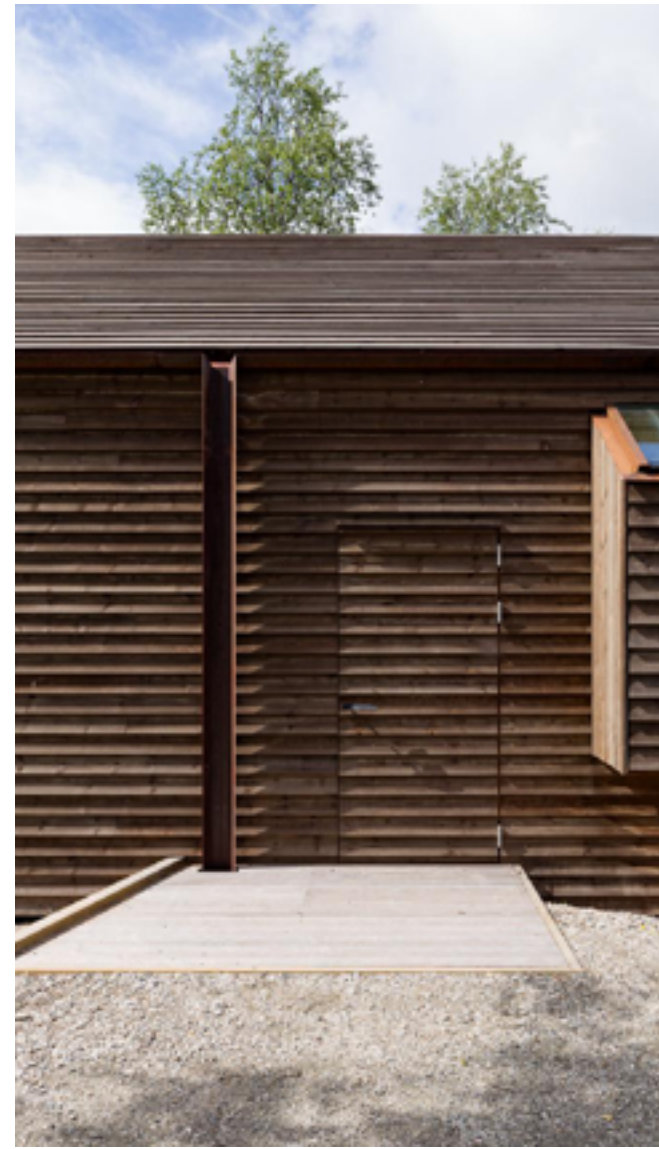
JAVORNICKÁ PALÍRNA

AUTOR: ADR / Petr Kolář, Aleš Lapka
SPOLUAUTOR: Jana Zoubková, Markéta Kavalírová
ADRESA: č.p. 27, Javornice, Dub, Česká republika
INVESTOR: David Voverka
PROJEKT: 2012-13
REALIZACE: 2014-16

ATNBRUFOSSEN VANNBRUKSMUSEUM

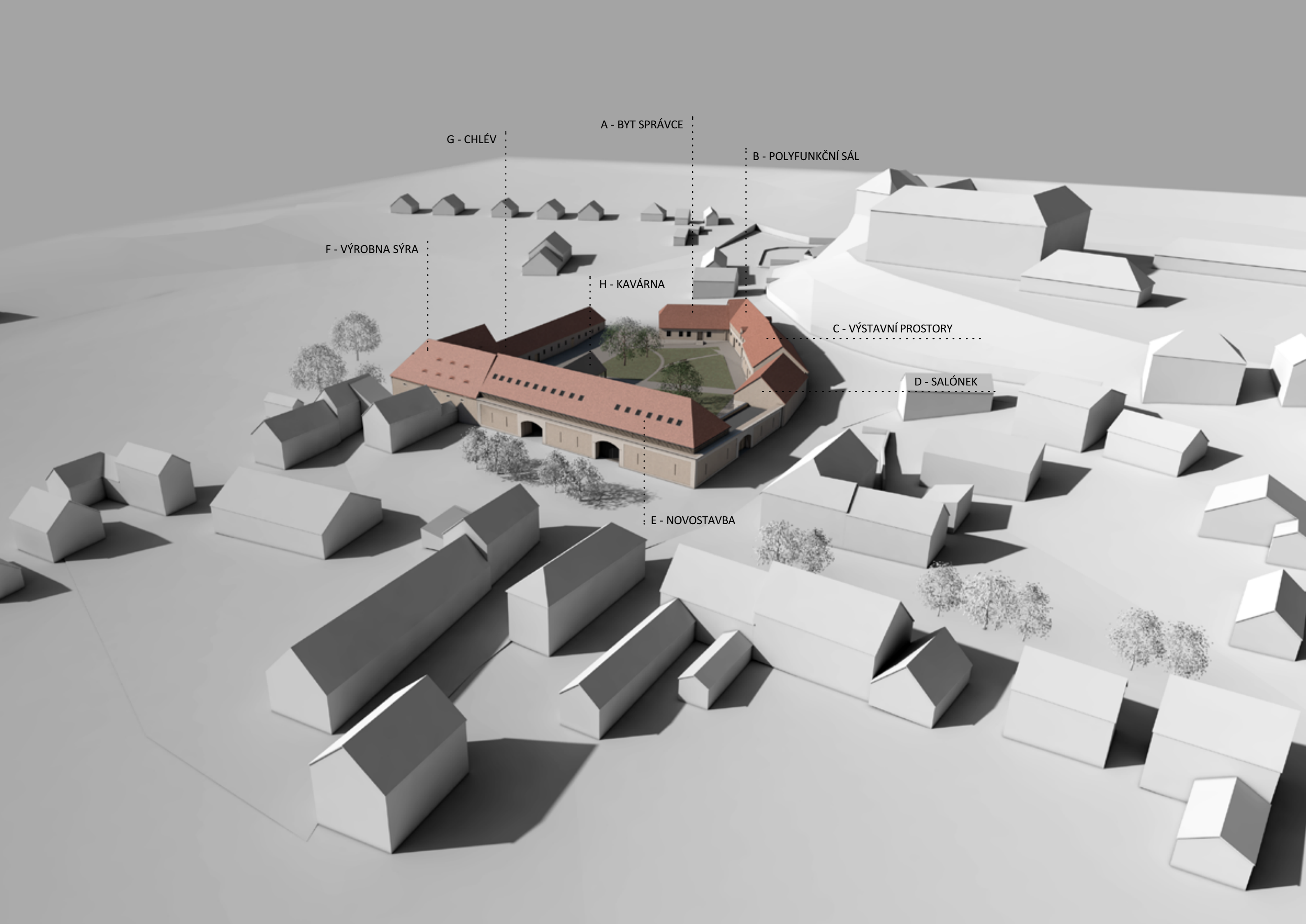
AUTOR: L J B, Lars J Berge
ADRESA: Rondane, Norway
REALIZACE: 2013

NÁVRH

A - BYT SPRÁVCE

B - POLYFUNKČNÍ SÁL

G - CHLÉV

F - VÝROBNA SÝRA

H - KAVÁRNA

C - VÝSTAVNÍ PROSTORY

D - SALÓNEK

E - NOVOSTAVBA

KONCEPT FUNKČNÍHO VYUŽITÍ

Vzhledem k jedinečné poloze místa, kde se mísí rozmanitost přírody s bohatou historií, skrývá lokalita vysoký turistický potenciál. Můj projekt se proto soustředí jednak na podpoření života v obci a možnosti rozvoji turistického ruchu. Nové využití areálu se zaměřuje na otevření lidem, nabízí možnost ubytování, stravování, ale i další rekreační aktivity. V areálu můžeme nalézt multifunkční sál, výstavní prostory, kavárnu, restauraci i salónek pro pořádání větších oslav či svatebních hostin. Zároveň je v areálu částečně zachováno hospodářské využití a to ve formě menší rodinné farmy. Dochází tak k menší formě agroturistiky, kdy se návštěvníci mohou blíže seznámit s chovem zvířat, zemědělstvím i výrobou některých mléčných výrobků. Ubytování je navrženo ve formě dvoulůžkových pokojů a větších mezonetových apartmánů. Dále areál poskytne i prostory pro prodej místních farmářských výrobků.

URBANISTICKÝ KONCEPT

Hospodářský dvůr se nachází přímo uprostřed obce Milešov, v přímém kontaktu s obecní návší. Dotváří tak svou hmotou i funkcí centrum obce. Samotný areál se skládá ze sedmi objektů, spojený do nepravidelného tvaru U a osmého objektu uvnitř areálu. Původní hlavní vstup do areálu byl v severní části, směrem k zámku skrze barokní bránu. V dnešní době je tento vstup nepraktický, kvůli přímé návaznosti na hlavní komunikaci. Hlavní vstup do areálu proto umisťuji do jihovýchodní části, směrem do návsi, kde se rovněž nachází autobusová zastávka.

Novostavba penzionu je navržena na místo bývalé stodoly, po které nyní zbývá pouze torzo. Původní obvodovou zeď směrem do náměstí zachovávám a samotná novostavba je samostatně vložena až za stávající torzo. Jedná se o dvoupatrovou stavbu s podkrovím a sedlovou střechou. Se sousedním objektem D je propojena „krčkem“ ve formě jednopodlaží budovy s plochou střechou.

Novostavba kavárny je umístěna na původní místo kolny, která je v současné době téměř zdemolovaná. Stavba je jednopodlažní s částečně využitým podkrovím. Svým umístěním i orientací kavárna pomyslně rozděluje areál na část pobytovou a část hospodářskou.

Jižní část dvora slouží hospodářskému využití a jižně od dvora je prostor ponechán výběhu zvířat. Obnovuji zde zároveň i rybník. Prostor pro parkování je vyhrazen přímo před areálem, na návsi.

DISPOZIČNÍ ŘEŠENÍ

OBJEKT A - BYT SPRÁVCE

Objekt již dříve sloužil jako obytný, jeho funkci ponechávám, došlo pouze k pár dispozičním úpravám. Vznikl tak byt velikosti 3+1. Podkroví je ponecháno volné.

OBJEKT B - MULTIFUNKNČÍ SÁL

Klenutý prostor bývalých stájí byl hrubě přepříčkován. Dispozici jsem proto pročistila a vznikly tak 2 prostory. Samotný multifunkční sál a jemu přidružený vstupní prostor s šatnou a menším barem. Do části objektu bez kleneb byly umístěny toalety, které jsou přístupné i zvenku.

OBJEKT C - VÝSTAVNÍ PROSTOR

Objekt ponechávám volný s možností konání výstav.

OBJEKT D - SALÓNEK

Objekt byl propojen s novostavbou restaurace a slouží tak ke konání oslav či svatebních hostin.

OBJEKT E - NOVOSTAVBA PENZIONU S RESTAURACÍ

V rámci novostavby je vyřešen hlavní vstup do areálu skrze navržený průjezd. Vzniká tak pasáž, ve které je navržen hlavní vstup do penzionu s restaurací. Z pasáže je rovněž přístupný obchod farmářských výrobků.

V 1.np penzionu se nachází recepce, jakožto hlavní vstupní prostor ze kterého je možné jít do restaurace nebo ke schodišti, vedoucího k jednotlivým pokojům. Objekt restaurace je propojen spojovacím „krčkem“ s objektem salónku. Je tak umožněna jeho obsluha z kuchyně. Ve spojovacím krčku je umístěno zázemí kuchyně s toaletami.

2.np penzionu je přístupné schodiště z recepce, nebo schodištěm v jižní části budovy. Směrem dovnitř areálu jsou orientovány menší dvoulůžkové pokoje. Směrem k návsi jsou pak orientovány mezonetové apartmány s kuchyňkou ve 2.np a pokoji ve 3.np.

OBJEKT F - VÝROBNA SÝRA

V přízemí objektu bývalé sýpky je v hlavním prostoru umístěna výrobná sýra. Menší prostory přízemí s velkými vraty, jsou využity jako sklady náradí a zemědělských strojů a náčiní. Prostor přilehlý k objektu G slouží jako sklad krmiva.

OBJEKT G - CHLÉV

Objektu je ponechána jeho původní funkce. Došlo pouze k rozdělení na 3 menší prostory, sloužící k oddělení různého druhu zvířat. Vznikl tak oddělený chlév pro kozy, ovce a prostor s kotci pro králíky. Chlév je směrem na jih otevřen do volného prostranství a umožněn tak výběh zvířat.

OBJEKT H - KAVÁRNA

Stavba je rozdělena do třech částí. Východní část slouží jako zázemí kavárny a wc pro návštěvníky. Prostřední část je určena pro samotný provoz kavárny, na nějž navazuje třetí část zastřešeného venkovního posezení. Provoz je rovněž rozšířen o podkrovní prostor, sloužící buď jako rozšíření kavárny, nebo jako sklad nábytku. Kavárna je navržena pro letní provoz.

ARCHITEKTONICKÉ A KONSTRUKČNÍ ŘEŠENÍ

HISTORICKÉ BUDOVY

Stávající budovy obytného křídla, stájí, sýpky a chlévu navrhuji vzhledem k jejich památkové hodnotě obnovit v autentickém duchu. Budou provedeny lokální opravy vápenných omítek v pískové barvě a detaily říms, štukované okenní šambrány a lizény v o něco světlejším odstínu. U objektů A, B, C, D a G dojde k sejmutí stávající omítky a výměně za vápennou. Taktéž dojde k repasím okenních a dveřních otvorů, v některých případech k celkové výměně. Jedná se hlavně o objekty A, B, C, D, kde byly za socialismu starší otvory buď zazděny nebo necitelně nahrazeny jinými výplněmi. Veškeré krovové konstrukce zůstanou provětrávané a nezateplené. Nad objektem H (chlév) bude vystavěn nový dřevěný krov, sedlového tvaru.

NOVOSTAVBA PENZIONU S RESTAURACÍ

Novostavba penzionu je „vložena“ za stávající zachovalé torzo bývalého objektu stodoly. Z vnější strany má tak budova zachována svůj tradiční vzhled a udržuje tak celistvý vzhled areálu. Vystupující část objektu nad stávající torzo je lemována dřevěnými latěmi, sloužícími jako stínící prvek a zároveň jako prvek určující charakter stavby. Stínící prvek lemuje celou stavbu jako prstenec ze všech stran a sjednocuje tak všechny strany objektu. Fasáda orientovaná dovnitř areálu je otevřená velkým prosklením prostoru restaurace a hlavním průjezdem do areálu. Poloha obou otvorů připomíná původní polohu průjezdů dřívější stodoly. Hlavní průjezd je z vnitřní strany zdůrazněn předsazenou konstrukcí. Je tak zdůrazněna důležitost hlavního vstupu a zároveň slouží jako připomínka na bývalé torzo stodoly. Jako povrchový materiál celé fasády byl zvolen dřevěný obklad, ze stejného materiálu jako je již zmíněný prstenec dřevěného stínění v 2.np. Pouze část připomínající bývalé torzo stodoly je omítaná. Stavba je zděná, s ocelovým krovem a železobetonovými stropy. Jelikož jde o viditelné místo shora z několika míst, jako střešní krytina byla zvolena červená bobrovka, aby nenarušovala střešní krajinu okolí.

NOVOSTAVBA KAVÁRNY

Pro kavárnu byl zvolen jednoduchý tvar hmoty s moderními detaily. Jedná se o jednoduchou, dřevěnou rámovou konstrukci. Stavba je zvenku obložena svisle orientovaným dřevěným obkladem. Rovněž střešní krytina je navržena dřevěná, aby byl zachován jednotný vzhled. Byla navržena sedlová střecha bez přesahu.

NÁVRH PARTERU A SADOVÝCH ÚPRAV

Většina plochy dvora je pojednána v mlatovém povrchu. Ten je pak doplněn o 2 velké zelené zatravněné plochy s dominantními stromy. Skrze travnaté plochy vede pouze malá cestička lemovaná lavičky. Většina zelené plochy je pak ponechána volná, aby mohla co nejvíce sloužit různým pohybovým aktivitám.

NÁVRH NÁVSI

Návrhem došlo k vizuálnímu sjednocení návsi, která je v půlce příčné protnuta hlavní komunikací. Došlo k prodloužení stávajícího stromořadí po celém prostoru návsi a zároveň ke sjednocení povrchů, kde navrhuji vějířovitou dlažbu. Odlišení komunikace od návsi dojde pouze jiným zabarvením dlažby. Parkovací stání na návsi budou vyznačena jinou orientací a velikostí dlažebních kostek.

TECHNICKÁ INSTRASTRUKTURA

Všechny provozy budou opatřeny novými rozvody kanalizace, vody a vytápění. Přípojky je nutné vybudovat nové. Splašková kanalizace se napojí pomocí kanalizační přípojky na místní kanalizační síť. Dešťová voda bude likvidována v rámci areálu (vsakování, akumulace). Areál se dále napojí na místní vodovod pomocí vodovodní přípojky a následně budou v objektu vyhotoveny nové vodovodní rozvody. K vytápění areálu bude sloužit tepelné čerpadlo. Pokoje v penzionu budou vytápěny pomocí rekuperačních výměníků, jenž budou součástí vzduchotechnických jednotek. Vzduchotechnickým zařízením se vybaví penzion, restaurace, víceúčelový sál a kavárna.

PŮDORYS 1.NP

- OBJEKT A
- Nové konstrukce
- Stávající konstrukce

- 101 - chodba
- 102 - obývací pokoj
- 103 - pokoj
- 104 - ložnice
- 105 - kuchyň
- 106 - koupelna
- 107 - šatna
- 108 - spižárna

OBJEKT B

- 101 - vstupní prostor
(a - šatna, b - bar)
- 102 - polyfunkční sál
- 103 - chodba
- 104 - toalety

OBJEKT C

- 101 - stálá expozice

OBJEKT D

- 101 - salónek
- 102 - sklad nábytku
- 103 - úklid

OBJEKT E

- 101 - recepce
- 102 - restaurace / jídelna
- 103 - bar
- 104 - kuchyně
- 105 - sklad
- 106 - obaly
- 107 - chlaz. odpad
- 108 - technické zázemí
- 109 - kancelář
- 110 - šatna + zázemí
- 111 - wc
- 112 - obchod
- 113 - sklad potravin
- 114 - sklad
- 115 - technické zázemí

OBJEKT F

- 101 - zahradní stroje
- 102 - zahradní náčiní
- 103 - zádveří
- 104 - civilní šatna
- 105 - čistá šatna
- 106 - sýrárna
(a - pasterizace/sýření)
(b - mléčnice)
- 107 - balení
- 108 - expedice
- 109 - sklad krmiva

OBJEKT F

- 101 - kotce
- 102 - ovce
- 103 - kozy

OBJEKT H

- 101 - kavárna
- 102 - wc
- 103 - bar
- 104 - kuchyňka
- 105 - sklad potravin
- 106 - šatna

PŮDORYS 2.NP

M 1:250

OBJEKT E

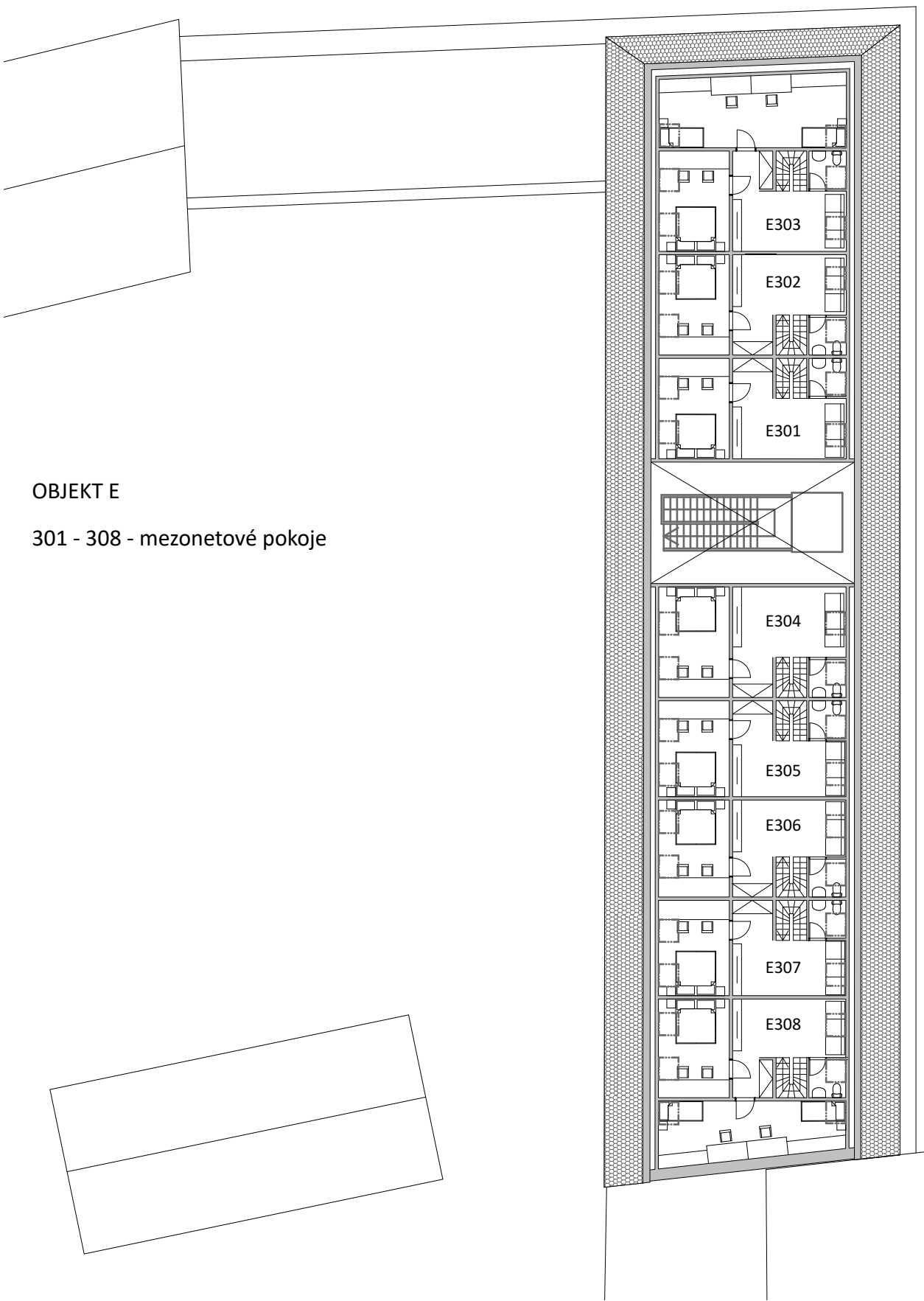
- 201 - schodišťová hala
- 202 - prádlo
- 203 - kuchyňka
- 204 - kuchyňka
- 205 - wc
- 206 - 213 - dvoulůžkové pokoje
- 214 - 221 - mezonetové pokoje

OBJEKT H

- 201 - kavárna

PŮDORYS 3.NP

M 1:250

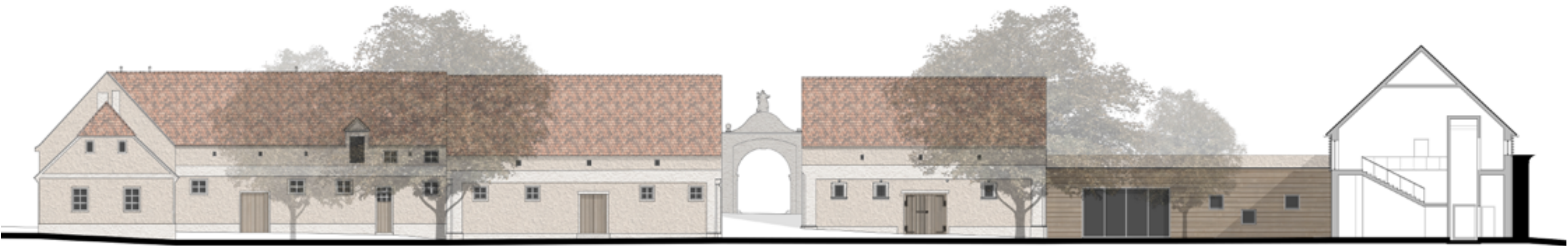

OBJEKT E

- 301 - 308 - mezonetové pokoje

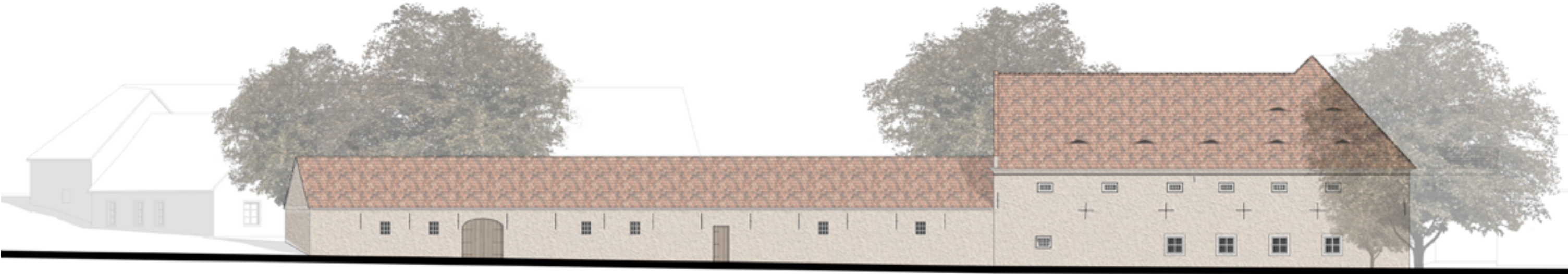
POHLED A - A'

M 1:250

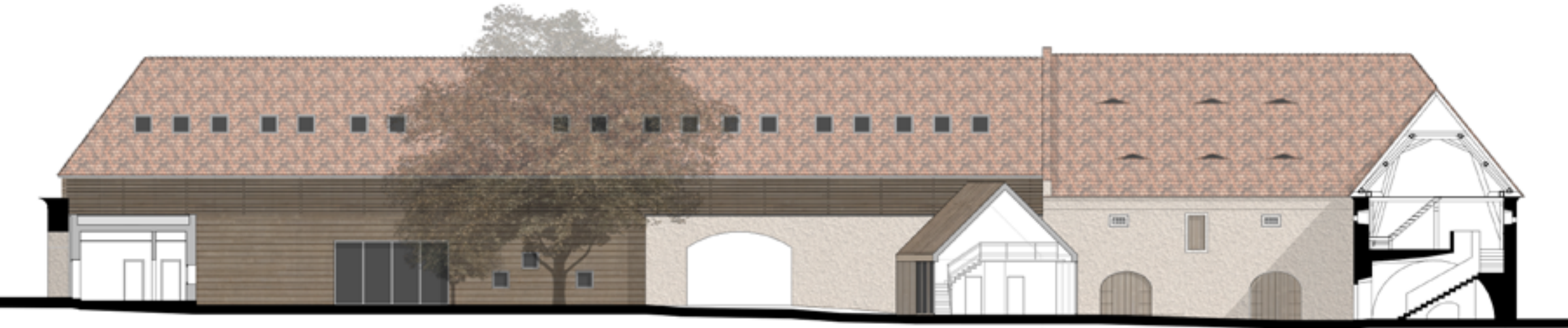
POHLED B - B'

M 1:250

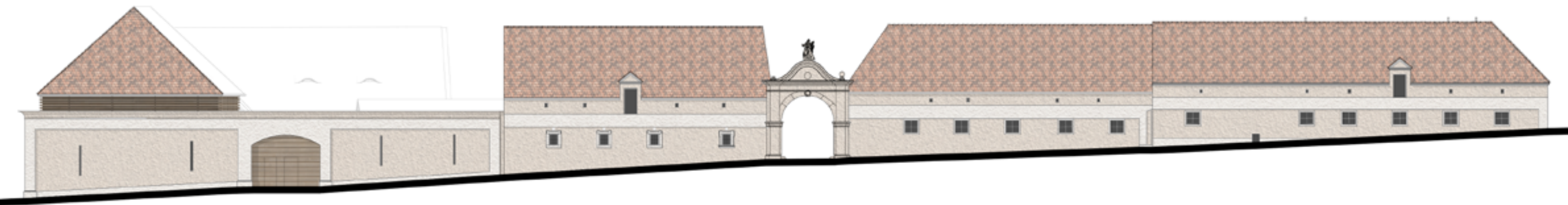

POHLED C - C'

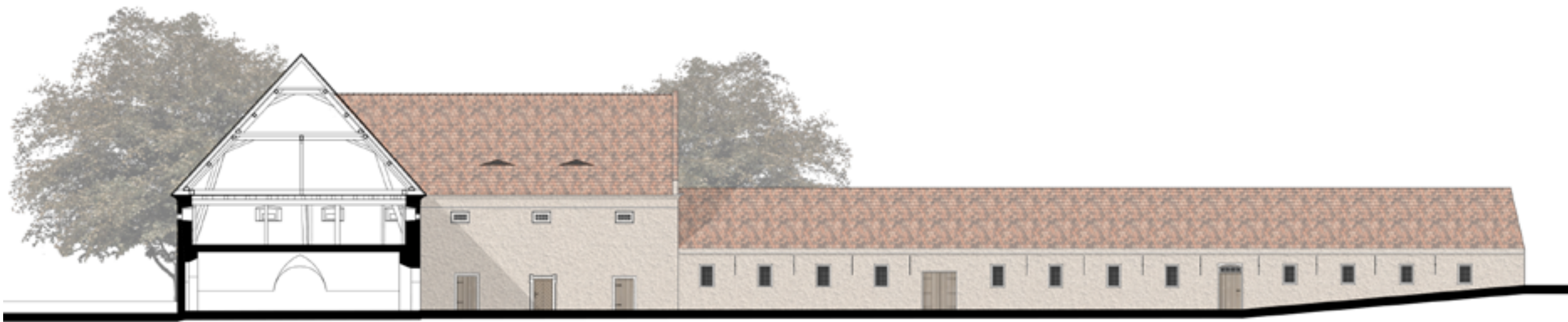
M 1:250

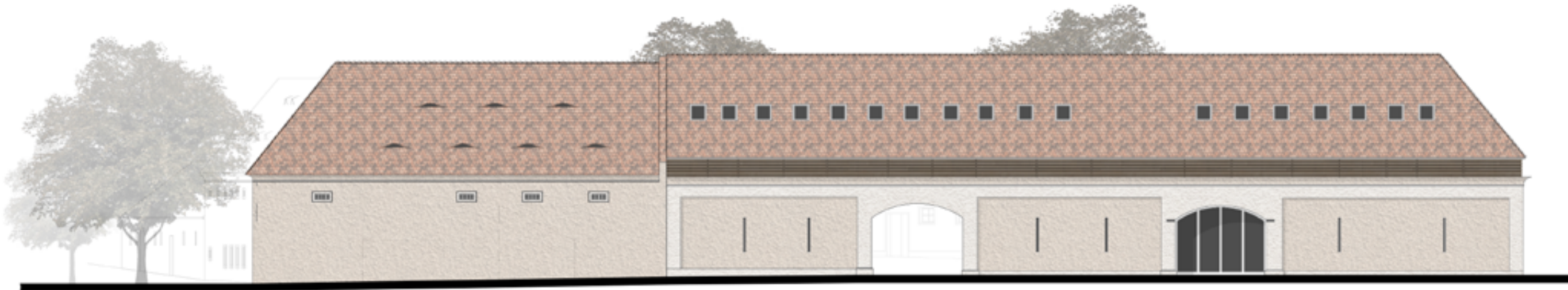
POHLED D - D'

POHLED E - E'

POHLED F - F'

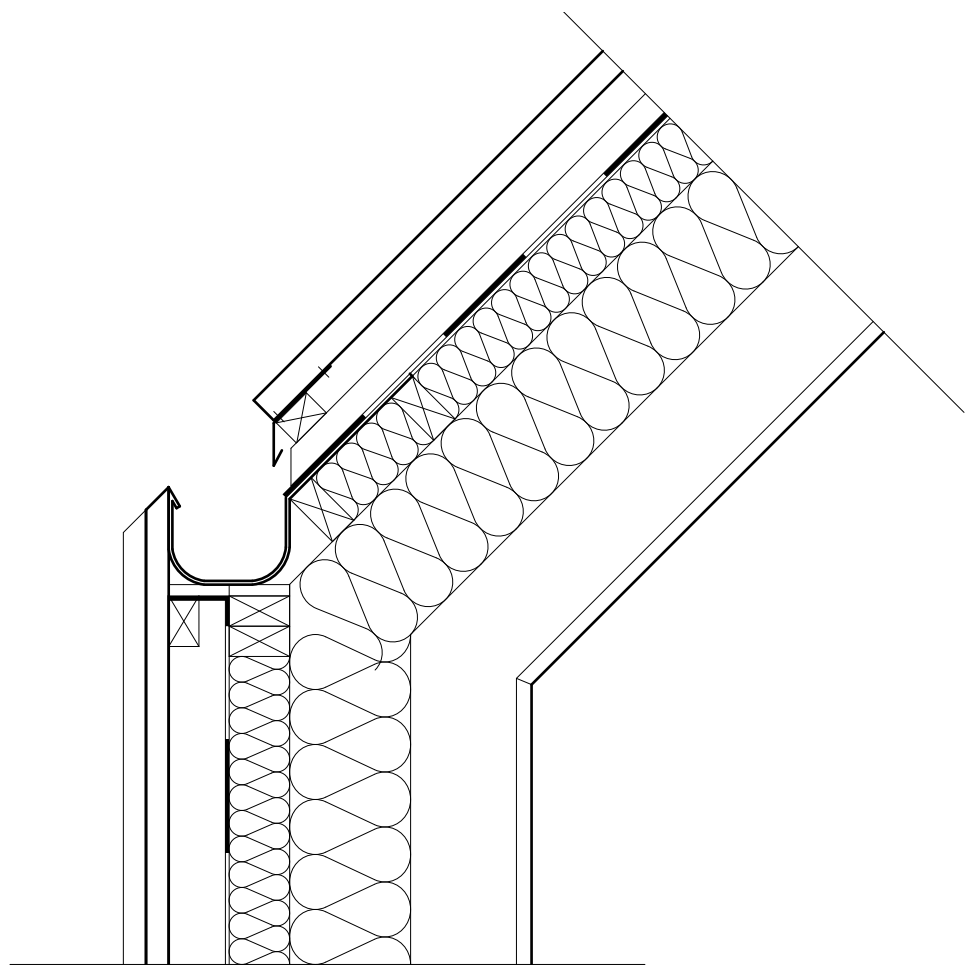

POHLEDY - KAVÁRNA

M 1:250

DETAIL STŘEŠNÍHO ŽLABU - KAVÁRNA

DETAIL FASÁDY

LITERATURA

Milešov ve středověku a novověku; Pátek, Jakub a kol.; 2015; ISBN 978-80-7414-775-3
Katalog výstavy, Milešov ve středověku a raném novověku; Podroužek, Kamil; Zábranský a kol.; ISBN 978-80-7414-940-5
Hospodářské dvory bývalých panství v Čechách; Žižka, Jan; Praha, 2016; ISBN 978-80-86516-85-1
Encyklopedie českých vesnic; Pešta, Jan; Praha, 2003; ISBN 80-7277-148-5
Milešov, hospodářský dvůr čp. 74; Stavebněhistorický průzkum; Ing. arch. Jan Pešta; 2013

WEBOVÉ STRÁNKY

<http://www.velemin.cz/>
<http://www.zamekmilesov.cz/>
[https://cs.wikipedia.org/wiki/Mile%C5%A1ov_\(Velem%C3%ADn\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Mile%C5%A1ov_(Velem%C3%ADn))
<https://mapy.cz/zakladni?x=13.9223539&y=50.5335979&z=13&source=ward&id=6620>
<https://www.google.cz/maps>
<https://www.czso.cz/>
<https://cs.wikipedia.org/wiki/Mile%C5%A1ovka>
<http://rozhledny.kohl.cz/rozhledna-milesovka-u-milesova>
<https://www.archiweb.cz/>
<http://www.oldmapsonline.org/>
<http://www.propamatky.info/cs/hlavni-strana/>
<https://www.npu.cz/cs>
<http://monumnet.npu.cz/monumnet.php>

ZAMĚŘENÍ

podklady poskytnul Ing. arch. Jan Pešta; zpracoval PhDr. Kamil Podroužek, Phd. (studenti univerzity J.E.Purkyně, Ústí n. L.)

